ANUL 1. No. 93. — 6 pagini 3 lei — Vineri 18 Iunie 1937

BUNA VESTIRE

ZIAR LIBER DE LUPTA ȘI DOCTRINA ROMANEASCA

Directori: DRAGOȘ PROTOPOPESCU, TOMA VLADESCU

Redacția și Administrația: BUCUREȘTI, Bulevardul Elisabeta 12, etaj II.

TELEFOANE: Direcția Administrația 4-85.82; Redacția 4-84.34

ABONAMENTE: Comune urbane: 1 an Lei 700, 6 luni 350, 3 luni 175. Comune rurale: 1 an Lei 500, 6 luni 250, 3 luni 125

Cultura noastră adevărată

Sunt cam mulți ani decând un foarte tânăr student îndrăgostit de poesie, pasionat de adevărul ei, făcea să apară o revistă de studii clasice care se chema Favonius — o revistă cum n'au apărut multe la noi și pe care nu există intelectual și nu există artist să n'o fi iubit. «Vânt de primăvară», în limba tandră a lui Catul, Favonius trebuia să umfle pânzele pentru mari plecări la începuturi puțin căutate, în domeniul imperial al unei culturi care este profund a noastră dar în care încă și azi suntem foarte puțini să ne regăsim.

Studentul acesta desigur era un poet, unul dintre cei mai discreți și mai poeți, din câți am putut să cunosc... O inteligență obosită de aparențe. — dar mai mult decât tot, repet, un poet, căci altfel probabil n'ar fi avut atâta pasiune de autentic, de inalterabil și de etern...

Pe drumul acesta N. I. Herescu — tânărul student de atunci, tânărul profesor de azi la Facultatea de litere din București — a surprins câteva concluzii definitive pentru cultura noastră, concluzii care dacă nu-i aparțin numai lui, e cu atât mai bine fiindcă va trebui mai curând să pricepem că ele sunt ale tuturor, ale noastre.

Dar în ce lumină bogată le-a pus Herescu! Și cât de necesară era actualizarea lor, punerea lor din nou în discuție? Intr'un timp în care se inventează «tradiții» culese la periferia veacurilor românești, sau «misticisme» — care (iertați-mi calamburul) sunt mai mult miticisme intelectuale! — toate însă făcute ca să creeze nu adevăruri... ci oameni, în ceasul în care sentimentul culturii noastre — nu însăși cultura, desigur! — este atât de confus și, poate, sărac, Herescu își ia înaintașii de mână. Aceștia se cheamă Iorga, Densușianu, Pârvan. Vizitează cu ei grăbit, dar destul de atent oricum, câteva din cele mai înalte statui — Caragiale, Eminescu, Creangă...

Se uită la ele — apoi se uită la noi...

— Domnilor, nu mai fiți caraghioși! Priviți capetele astea strălucitoare, cu adevărat, — și care nu sunt halucinante, dacă vreți, decât numai prin tot ce au claritate și inteligență... Inteligență, în sensul occidental al cuvântului. Dar cultura noastră, după cronicari — cari au fost bine continuați — cultura noastră modernă, câteva tipare de eternitate românească, din aceste capete se desprind: Creangă, Eminescu, Caragiale... Și atunci unde le-ați găsit, unde ne-ați descoperit «misticismul»?!

Hai, puțin mai repede luați-vă miticismul și plecați la culcare... Cultura noastră are dreptul să meargă înainte!

Cam aceasta e tema lui N. I. Herescu, e aceasta respirația largă pe care o dă cartea lui nouă, cu titlu bine găsit, de manifest: PENTRU CLASICISM. In presentarea ei modestă, în publicitatea atât de discretă care o întovărășește pe un drum destinat să fie totuș mai lung, e una din cărțile pe care în niciun fel nu v'aș invita deajuns s'o citiți. E o carte, care fără pedantism — fiindcă-i ajunge să aibă substanță — ne dă o mai sigură și mai reală conștiință de noi.

O pledoarie sobră, dar patetică aproape, pentru disciplinele clasice, acele humanités pe care radicalismul egalitar francez le-a azvârlit la fier vechi, — este în cartea profesorului Herescu pivotul pe care se reazemă tot. Aici învățăm — aici ne inițiem... Tot aici aflăm mai bine cine suntem și care sunt destinele noastre. Un anumit cult al cuvântului — valoarea, puritatea lui (...îmi amintesc pagini nemorabile din Jardin d'Epicure), sunt lucruri pe care nu le mai știm. Clasicismul ni le pune la dispoziție — cu ele ne putem cunoaște (este, mi se pare, esențial) și putem mai ales deschide cu ele multe veacuri acoperite de brumă.

In felul acesta a isbutit N. I. Herescu să fixeze o anumită identitate românească și să ne cheme la sensul unei noui și adevărate culturi — adevărate, adică aceea care ne corespunde și ne definește pe noi, în care trăim. Amintind cea mai importantă polemică ideologică de după răsboi — Massis-Keyserling — Spengler —, Herescu lasă bine să se priceapă că noi nu avem nimic comun cu turma indistinctă a unui orient contemplativ și amorf.

In tiparele grecești și romane — cari deschid largi ferestre spre culturile fecunde ale occidentului — se restaurează astfel înseș rosturile noastre de totdeauna. Ele nu s'au schimbat, ele nu se pot altera.

Die unbegreiflich hohen Werke
Sind herlich wie am ersten Tag

— după cuvântul nobil al lui Goethe — arhanghelul Raphael — care, și el și-a făcut ucenicia tot subt cerul roman...

Dar aș vrea ca această carte — «Pentru clasicism» — să fie un început. Aș vrea ca N. I. Herescu — care desigur e cel mai indicat — să continue o acțiune mai largă de militare a acestei culturi. Pentru spiritul românesc, pentru desfășurarea noastră subt toate formele de inteligență și sensibilitate, foloasele îmi îngădui de pe acum să le presimt incalculabile.

TOMA VLADESCU

«...Pe un picior de plai,
Pe-o gură de rai»...

BISERICA NEAMULUI

Am publicat eri un îndurerat apel al d-lui colonel Malamuceanu pentru biserica neamului.

Fostul comandant al regimentului care a făcut, desbrăcat în cămașă, eroicul atac dela Răzoare, — hotărînd poate astfel soarta bătăliei dela Mărășești, — își strigă amarul:

«In afară de un osuar, temelie de biserică — astăzi o ruină părăsită acoperită de burueni prin crăpăturile căreia apa de ploaie macină oasele de temelie a neamului — nimic nu arată că acolo, la Mărășești, s'a înfăptuit minunea întregirei acestui neam.»

La 6 August, peste două luni, se împlinesc 20 de ani dela marea bătălie. Cum vor acea curajul oficialitățile noastre să se ducă acolo și să facă o pomenire și «serbări» în fața ruinei unei temelii?

Fondurile strânse pe vremuri s'au [illegible] în nu știu ce speculații de bursă.

Și altele nu s'au găsit.

Era și greu să se găsească bani pentru așa ceva.

Nu se cereau bani pentru un «bloc» care să fie un nou cui străin în inima Bucureștiului.

Nu se cereau bani nici măcar pentru o lună a Bucureștiului oarecare.

Era doar vorba de a da un adăpost vrednic de ei celor ce ne-au dat bătălia dela Mărășești spălând rușinea Turtucaiei.

Și pentru eroi, vii sau morți, nu se găsesc nici suflete să-i înțeleagă și de aceia nici bani.

MANOIL GRIGOREANU

Iuda cea eternă

Intr'o lungă serie de articole, am făcut aci procesul vânzării de țară al nefericitului posedat C. STERE și din inducție în inducție, am ajuns la cauza primă a trădării: la jidan, la eterna Iudă. Și iscodind mai adânc lucrurile, am ajuns să constatăm cu uimire că în toate perioadele istorice ale neamurilor cari s'au născut și au trăit în jurul bazinului mediteranian — făcând în acelaș timp gloria și mândria omenirii în fața lui Dumnezeu — Iuda aceasta și-a îndeplinit cu o fioroasă identitate de mijloace infernala sa menire.

S'au perindat pe această vastă scenă, mulțime mare de neamuri, fiecare cu personalitatea sa, cu idealurile sale, cu epocile sale de copilărie, de maturitate și de bătrânețe, începând cu asirienii feroci și sfârșind-o cu francezii, cu englezii, cu germanii și cu rușii.

Toate aceste popoare au dat ospitalitate jidanului, care împrumuta cu o dezarmantă facilitate nu numai costumul și aparențele exterioare ale gazdei, dar până și fomele cele mai intime de expresie ale culturii sale.

In fond însă, jidanul a rămas acelaș, perfect identic cu sine însuși de cel puțin patru mii de ani încoace. A fost adică și a rămas strâmt la suflet, viclean, egoist, perfid, crud și pervers în tot ce simțea, în tot ce gândea, în tot ce făcea. Dar mai ales trădător.

Unde nu întâlniți pe jidan? In Assiria, în Egipt, în Persia, în Babilonia, în Grecia, la Roma, iarăși în Egipt, în Spania, în Franța, în Italia, în Anglia, în Germania, în Polonia, în Austria, în Rusia, iar acum în urmă s'a insinuat până în China și'n Japonia. A purtat așa dar costum egiptean, assirian, babilonian, grecesc, roman: a vorbit și a scris în limba faraonilor, a persilor, a elinilor, a spaniolilor și a germanilor. Insă istoria lor a rămas imuabil aceiaș: au spionat, au corupt, au trădat necontenit, cu o demonică frenezie, cu o perseverență și cu o constanță ce umple de stupoare și de groază pe orice om normal.

Pe asirieni și pe egipțieni i'au trădat perșilor; pe perși i'au trădat grecilor; pe urmașii diadohilor lui Alexandru cel mare i'au trădat romanilor. Pe romani nu i'au mai putut trăda pentru că Titus a avut inspirația genială de a le veni de hac.

Firul trădării a fost reînodat așa dar după prăbușirea imperiului, când jidanii au adus pe arabi în Europa și i'au năpustit asupra visigoților din Spania; pe arabi i'au trădat în favoarea spaniolilor și pe spanioli în aceea a englezilor. Pe francezi i'au trădat germanilor, iar pe germani bolșevicilor și englezilor; pe bolșevici i'au trădat apoi iar germanilor pentru ca imediat după aceea să vândă altora secretul acestei trădări, să zăpăcească mințile și să aprindă în Europa cel mai cumplit și mai absurd măcel din câte a înregistrat și a dezonorat istoria omenească.

Ne mai rămâne acuma să examinăm: care este scopul și mecanica secretă a acestor trădări ca și leacul lor cel adevărat și eficace.

NICOLAE BOGDAN

„Pelerinul păcii"

Un titlu citit ieri într'o gazetă de seară m'a făcut să-mi dau seama încă odată ca lipsite de sens și de veracitate sunt uneori legendele.

Lui Aristide Briand frontul popular francez i-a ridicat un monument, Paul Boncour a ținut discursul de inaugurare iar presa din Sărindar ne invită să «cinstim», alături de ea, memoria «pelerinului păcii».

Și totuși dacă ar trebui să ridice cineva un monument lui Briand ar fi Germania lui Adolf Hitler. Căci dacă a servit ceva în viața lui omul de la Cocherel acest ceva a fost — probabil fără să vrea — Reichul.

Acest obscur avocat amestecat în procese scandaloase — faimosul «atentat» de la Nantes pe care l-a exploatat în atâtea rânduri verva-polemică a lui Leon Daudet — ajuns mare orator socialist, alunecă cu dezinvoltură din marxism pe banca ministerială, reprimă cu aceiaș lipsă de scrupule grevele pe care odinioară le ațâța, schimbă în diverse guverne diferite portofolii, ajunge el insuși președinte de consiliu, deține acest post chiar în timpul războiului pentruca odată trecut în opoziție să înnoade tenebroase discuțiuni cu baronul von Lanken — ceeace era să-l coste scump, căci Clemenceau voia să-l implice în procesul de trădare alături de Caillaux și Malvy — revenit la putere după război încearcă să ducă o politică de concesiuni față de Germania, parlamentul blocului național il răstoarnă (incidentul Cannes-Februarie 1922) insfârșit revine la ministerul de externe în 1925, adus de victoria stângii, pentru a nu mai părăsi Quai d'Orsay-ul șase ani de zile.

Șase ani de zile ministru de externe al Franței! In ultimii o sută cinci zeci de ani de victorie franceză numai d. de Vergennes, Talleyrand și Delcassé au purtat o vreme atât de îndelungată onoarea unei atari sarcini.

Când Briand preia portofoliul afacerilor străine, în 1925, Franța are o situație formidabilă pe continent. Victorioasă, temută, înarmată, împânzind cu alianțele ei continentul își avea oștile implântate în inima Germaniei. Ruhrul fusese părăsit deja de d. Herriot dar Renania era încă întesată de trupe franceze.

Aristide Briand, nonșalantul cinic, scepticul frivol, demagogul cu tremolo de violoncel în glas, nu era însă omul unei politici de forță, de perseverență, de autoritate. El simțea în poporul francez nevoia obscură a unei destinderi, a concesiunilor, a politicii spectaculoase, cu îmbrățișări, discursuri, recepții. Aristide Briand a relevat, a dat conștiință, a dat glas, a impus această nevoie și a devenit omul «destinderii».

In sunetul vilonceluluí său vocal, în clinchetul paharelor de șampanie ciocnite la banchete de «reconciliere», Franța abandona planul Dawes, planul Young, reparațiile, datoriile, apoi evacua zona întâia, a doua, a treia din Renania.

Era ușor, era spectacular, era frumos și — mai ales — Briand era și rămânea ministru.

Așa s'au născut iluziile păcii eterne, așa și-a câștigat omul cu violoncelul epitetul de «pelerin al păcii».

Dar toate visele frumoase sfârșesc tragic.

Germania — scăpată de presiunea armatelor franceze — a azvârlit masca umanitară și-a intrat în făgașul național-socialist. Alunecând pe panta concesiunilor, retrăgând armatele din Renania, cu alte cuvinte distrugând echilibrul artificial stabilit de tratatul de la Versailles, echilibru ce nu se putea menține de cât prin forță, Briand restabilea echilibrul natural în care Franța cu 38 de milioane de locuitori se trezea în fața unei Germanii de 70 de milioane.

Pentru această politică frontul popular francez crede că lui Briand i-se cuvine o statue. Treaba frontului popular!

Numai că distrugând heghemonia franceză pe continent, adică deservind interesele patriei sale, Briand n'a servit pe cele ale păcii. Intre Franța și Germania pacea n'a ființat — o mie de ani de istorie o dovedesc — de cât atunci când una a fost tare și cealaltă slabă.

Aducându-le la egalitate, Aristide Briand a grăbit viitorul război.

Deaceia naivii, proștii, șarlatinii îl numesc «pelerinul păcii». Ceilalți, îi dau însă adevăratul lui nume: omul care a contribuit cel mai mult la grăbirea scadenței sângeroase a viitorului război.

MIHAIL POLIHRONIADE

Burse pentru jidănași

Cunosc destul de bine viața studențească. Știu ce'nseamnă, pentru studenți, grija zilei de mâine și-am parcurs și cu umilințele, prin cari aproape fiecare învățăcel creștin trebuie să treacă până ajunge la diploma de licență. Am văzut ce'nseamnă moartea pe-un pat meschin de spital provincial și destui prieteni mi s'au dus în lumea stelelor din cauza cumplitei sărăcii studențești.

Da, sunt și studenți, cărora le merge bine, cari își poartă ostentativ, în haine de gală, impertinența, cari își pot permite până și luxul de a-și cumpăra cursurile — și știți cât costă cursurile universitare la fericitele noastre lăcașuri de cultură! E adevărat, sunt și studenți de-aceștia... Insă jidani, căci aproape numai ei, jidovii beneficiază de bogăție în România.

Studențimea israelită se bucură de destule privilegii în țara noastră. Iată, la Cernăuți, de pildă, profesorul Costică Rădulescu și-a luat de suflet, ca să spun așa, un jidănaș, pe care și l-a educat asistent.

Acuma, dec urând, alt caz, tot atât de interesant, ilustrează mentalitatea stranie a multor profesori universitari.

Institutul pentru «Studiul Dreptului Internațional» din Geneva a acordat o bursă unui student dela Universitatea București, pentru lunile Iulie și August a. c. Facultatea de drept a ofst invitată deci să recomande un student — și iată ce se'námplă: d. prof. Vlădescu-Răcoasa îl recomandă pe un jidan anume Pauker, reporter la ziarul «Adevărul».

Dar, oare, d. prof. Vlădescu-Răcoasa nu s'a gândit că jignește întreaga studențime română, socotindu-l vrednic de menționata bursă pe numitul trepăduș israelit? Și respectivul Pauker, neam cu celebra și pistruiata Anna, nu e numai un student mediocru, dar și un reporteraș obraznic, de cel mai pur stil «Adevărul».

Mă gândesc — și cu câtă durere! — că zeci de studenți români și creștini ar fi meritat această bursă, dar d. profesor Vlădescu-Răcoasa a crezut că e mai bine să trimită o iuflă în... excursie, căci ce alta va face Paukerul în Elveția, decât să-și poarte obrăznicia pe cheiurile Genevei?

Totuși, cred că d. prof. Vlădescu-Răcoasa își va reveni în ultimul moment. Studențimea română nu merită această palmă, dată cu o candoare într'adevăr universitară. Pauker să rămână la «Adevărul», unde poate studia în liniște ortografia sepastoșilor, nu să mărească numărul lichelelor «românești» din străinătate!

Astăzi, când problema studențimii e încă atât de departe de soluționare, procedeul dela Facultatea de Drept din București se prezintă nu numai jignitor, dar și complet deplasat.

Comunistul Pauker, la Geneva, în timp ce Gheorghe sau Ion fac pe taxatorii la tramvai — iată un caraghioslâc, pe care nu știu cum ar trebui să-l condamn mai cu asprime.

Mircea Streinul

Prizonierii din Rusia

de IOAN VIAL

Am avut ocazia să stau de vorbă zilele acestea cu cineva bine informat asupra celor ce într'adevăr se petrec în imperiul roșu. Mi-a povestit lucruri atât de extraordinare, de uluitoare, încât stau și mă întreb dacă Rusia aparține încă tărâmului lumesc sau iadului!

Dintre tot ce se întâmplă însă în U. R. S. S., problema prizonierilor români este pentru noi cea mai tragică și cea care cere o rezolvare imediată.

Sunt încă în Rusia 30—40.000 de prizonieri români. Majoritatea din fosta armată austro-ungară. Toți într'o situație cu neputință de descris: înregimentați sub simple numere ca ocnașii în cele mai depărtate colonii de muncă din Siberia de Nord sau din Caucaz. Traiul lor e traiul vitelor: nu mai cunosc de ani de zile gustul pâinii. Fără veșminte, fără nimic al lor propriu, locuind în niște imense barace comune în cari frigul sau boala îi seceră cu sutele, nenorociții aceștia au pierdut de mult orice speranță de a-și mai vedea patria...

Și totuși prin greutăți de necrezut — pentrucă în Rusia sovietică totul nu este decât cenzură și ureche de spion— câteodată unul dintre ei reușesc să facă să ajungă reprezentanților noștri câte o cerere de repatriere. Aci începe calvarul. Deobicei nimeni nu poate fi găsit căci între timp s'a schimbat numele localității și pe harta pe care autoritățile sovietice o prezintă, comuna nu mai poate fi aflată. Și dacă totuși există, deabia atunci încep mille de piedici ale birocrației roșii. Mai întâi taxe de plătit. De unde să aibă nenorocitul care nu posedă nimic al său, suma fantastică de 300—500 ruble care i se cere? Dar în sfârșit, cu o voință supra-umană, o procură. Inaintează cererea pentru el și familia lui.

După luni de zile primește un răspuns. Trebue să plătească taxă și pentru soția lui. Și pentru copii. Și pentru că termenul a expirat, totul trebue luat dela început.

(Continuare în pag. III-a)

Cu familia Șorecani în Europa

Spre Veneția

de PAUL MIHAIL

Drumul între Trevisa și Mestre e unul din cele mai frumoase drumuri de câmpie din Italia. O șosea admirabilă străjuită pe dreapta și pe stânga de plantații minunate și de vile superbe.

Ne apropiem în goană de Mestre trecând printre șiruri nesfârșite de bicicliști. Ceeace constitue în Ungaria o curiozitate, în Austria un fenomen, devine în Italia o adevărată epidemie. O șosea italiană, mai ales lângă un oraș, e o mare de biciclete dezlănțuite.

Pe la ora patru după amiază intrăm în Mestre. Oraș mare și centru industrial, Mestre e un fel de satelit — s'ar putea spune mahala — a Veneției.

Ne oprim aci, la «Albergo Bologna», căci prețurile sunt mai ieftine ca la Veneția și apoi nu ne putem căra prin gondole cu douăzeci și cinci de geamantane în brațe.

Hotel modern, curat, elegant și ieftin. O cameră frumoasă, cu două paturi, apă curentă costă 20 de lire, 160 de lei pe zi. (In cazul în care lira ar fi cumpărată la cursul liber încă prețul camerii n'ar trece de 200—220 de lei!)

Abea ne oprim în fața hotelului și autobuzul nostru e înconjurat de lume. Lucrul acesta ni s'a întâmplat peste tot dar nicăeri atât de insistent și de simpatic ca în Italia. Autobuzul nostru e ultra elegant chiar pentru străinătate — ingineri ca Fotiade, Pușcariu, Savin, Stelian Ionescu știu ce să aleagă — dar nu asta atrage atenția, ci faptul că pe ușa lui, sub firma «Uzinele Șorecani» Cluj, stă semnul minerilor, două ciocane încrucișate. Toată lumea ne ia drept... comuniști ruși.

De aci priviri insistente, puțină ostilitate, îmbulzeală. Când spunem însă că suntem Români atmosfera se schimbă, lumea exclamă mulțumită «Ah Romeni!» și — după ce a admirat mașina — își vede de treabă.

Facem cunoștință cu strada italiană, care în ea însăși e o operă de artă.

Când intri într'un oraș italian — oricare — te întrebi mai întâi dacă mai e vreo ființă vie prin case, pentrucă ai impresia că toată populația e în stradă.

E o mulțime, o forfotă, un furnicar ce depășește orice închipuire. Dar furnicarul acesta de oameni, lumea aceasta nebună, sgomotul, îmbulzeala nu sunt nici supărătoare nici vulgare. Dimpotrivă e o adevărată desfătare să privești mișcările iuți, ochii strălucitori de inteligență, chipurile frumoase, femeile minunate și îmbrăcate cu o eleganță într'adevăr «exquise» cum spune francezul. (Cine pretinde — și am auzit pe mulți — că Italiencele nu sunt frumoase și elegante e un dobitoc). Bogați și săraci îmbrăcați mai elegant sau mai modest, bătrâni și tineri, toți au în ei o vioiciune, o poftă de viață, un dinamism care te cuceresc.

Și această lume pitorească, plină de ritm, de trepidație, de culoare, vorbește o limbă cu inflexiunile, cu modulările cele mai grațioase din lume.

Insfârșit toată această viață se desfășoară sub un cer minunat, în orașe sanctificate de artă și de istorie.

Iată dece mi se pare strada italiană — de pretutindeni — un fenomen în sine. Un alt fenomen imediat vizibil e densitatea populației. Nu numai în orașe dar în toate regiunile Italiei ai impresia că te afli într'o țară care plesnește sub povara numerosului ei popor. Și — semn evident al vitalității — nu numai că tinerii covârșesc pe oamenii maturi sau pe bătrâni, dar copiii mișună ca furnicile. Sunt mulți, frumoși, sburdalnici, gălăgioși. Ies din toate curțile, din toate părțile, îți

(Continuare în pag. III-a)

RUGA CATRE MAMA

Mamă, urcă-ți într'o zi, cât de-nori, cărarea care duce
La Biserica albă de pe deal și cu mânile făcute cruce
Ridică-ți ochii blânzi, spre a cerului largă icoană
Și te roagă pentru mine, pentru durerea mea, mamă.

Roagă-te, mamă, pentru cei ce-a uitat să zică rugăciunile,
Pentru cei ce lasă mine părul insomnia și tristețea,
Pentru cei ce și-a măcinat în moara vieții tinerețea
Și își scuipă pe toate drumurile, plămânii, cum căpșunile.

Roagă-te pentru cei ce și-a risipit visurile toate
Cum se risipește în vânt fumul albastru de țigară,
Pentru cei ce s'a-nsoțit cu cerul și dormea sub garduri, afară,
Când flămând, își înneca foamea, în somn și noapte.

Mamă, roagă-te pentru viața mea pustie, pierdută,
Pentru rătăcirile mele, pentru gândul ce-a adus insulta
Roagă-te, eu n'am avut vreme să mă rog, să mă-nchin
Căci din zori în zori ciocneam cu miseria pahare goale de vin.

MIHAIL PINTEA

caleidoscop

ISTORIE LITERARA

Desprindem din ultima lucrare a d-lui Eugeniu Lovinescu:

«V. Cristian (1912 ne-a dat un volum de poezie eterată».

«In Duh de Basm Emil Gulian (n. 1907 publică o serie de poeme destul de aspre ca factură...»

«Simion Stolnicu (n. 1905) a pornit dela un punct de plecare poetic la care n'a mai ajuns...»

Și așa, opiniile d-lui Eugeniu Lovinescu continuă pe sute de pagini cu poze, dar D-sa nu ne arată nicăieri dece poezia d-lui V. Cristian e eterată, dece poemele d-lui Gulian la «dustul» de aspre, dece d. Simion Stolnicu «n'a mai ajuns...» Și asta se chiamă istorie literară... Să emiți adjective pompoase sau nedrepte fără să le arăți. Totuși, întreaga presă jidănească îl laudă până la absurd pe d. Eugeniu Lovinescu. Motivul e simplu: aproape toți scriitori israeliți sunt declarați geniali în lucrarea d-sale.

D. EUGENIU LOVINESCU DESPRE SINE INSUȘI.

In «Istoria literaturii române contemporane», d. Eugeniu Lovinescu vorbește și despre sine însuși, la persoana treia ca Caius Iulius Caesar în «De bello Gallico». Îi desigur vorbește elogios. Această ...ă copilărie ar putea fi trecută cu vederea, dacă d. Eugeniu Lovinescu n'ar fi atât de lipsit de bun simț, încât se apară, la capitolul «Epica autobiografică», înaintea regretatului I. G. Ibrăileanu, a lui Anton Holban și a lui Mircea Eliade. E de-o modestie d. Eugeniu Lovinescu...

GLUME

Nu știam până azi că într'o istorie literară se pot face și glume, lucru pe care ni-l arată, pentru 'ntâia oară, tot d. Eugeniu Lovinescu. Iată o mostră: (la paragraful despre Liviu Rebreanu ca dramaturg): «a reușit, de altfel, în ce a voit, dar n'a voit mult». Alta (despre Victor Eftimiu): «și încălecat pe o șea și v'o spusei și eu așa...» Pe tonul acesta, d. Eugeniu Lovinescu mai glumește și despre alți scriitori (evident, nu evrei...)

RANCHIUNA

D. Eugeniu Lovinescu are ce are cu d. I. E. Torouțiu. Nici nu-l trece, măcar cu numele, în «Istoria literaturii române contemporane». Așa, par'că d. I. E. Torouțiu nici n'ar fi editat șase volume monumentale din documentele istoriei noastre literare. Și asta se chiamă cinste la d. Lovinescu!

CARȚI «NELITERARE»

Intr'un articol închinat cărții, d. Barbu Slușanschi publică următoarele în «Iconar»: Sunt cărți «neliterare», ca să zicem așa, care pentru înălțarea spirituală a omului cântăresc neprețuit față de toată literatura de desfătare. Cartea cugetărilor lui Pascal cumpenește avantajos poligrafia romancierilor francezi. Cea mai răspândită carte a omenirii este Sfânta Scriptură, și după ea «Imitația lui Christ» a lui Fra Giovanni, atribuită lui Toma de Kempis. Iar mai jos decât Cartea lui Dumnezeu, menită tuturor neamurilor, sunt vrednice de venerare acele cărți create în sânul fiecărui neam, cari hotărăsc intrarea lui în eternitate. Cultura românească a fost binecuvântată. Opera lui Vasile Pârvan și cărțile de cugetare filosofică ale Lucian Blaga vor străluci încă într'o vreme, când peste atâtea versuri și romane fermecătoare azi, se va fi așternut întunericul. O operă de înaltă creație științifică și spirituală ca «Teoria comunității morale» a d-lui Prof. Traian Brăileanu ar cinsti orice cultură europeană, ca lespede de temelie a cugetării sociologice moderne, dar ea rămâne în manuscris la noi, unde cartea de știință află greu lumină, în atmosfera ușuratecă de goană după lecturi gâdilitoare, pe care o satisfac editurile.

M. S.

CUIBURI DE LUMINA

Iconar

S'a pus sub tipar și în curând va apare, cu colaborarea d-lor Barbu Slușanschi, Gabriel Bălănescu, Ion Băjeanu, Ștefan Ion Gheorghe, George Macrin, Ionel Negură, George Dramur, Vasile Posteucă, Liviu Rusu și Mircea Streinul, No. 18, an. II, din revista «Iconar».

«Depe dealuri uitate»

se numește cărticica de poezie a d-lui I. O. Suceveanu în care găsim versuri simțite ca acestea:

«Când plângea pădurea, plângeam amândoi,
Crucile din drum se rugă pentru noi.»

D. E. Nicoară

și Vasile Netea au tipărit o cuprinzătoare carte de literatură populară: «Murăș, Murăș, apă lină», «Figuri mureșene» și «Un an de luptă pentru credință, neam și țară». Singur, d. V. Netea a scris: «Horia crăișorul țăranilor», «Indreptar pentru cercurile culturale», «Din contribuția învățătorimii române la desvoltarea culturii naționale» și «Constantin Romanu-Vivu».

«Insemnări de pe front»

lucrarea de mare suflu epic a d-lui Neculai Totu va fi în curând în vitrine. O carte dragă tuturor Românilor.

Radu Gyr

are terminate trei volume de poezie românească, adâncă și semănată cu stele. In toamna aceasta, unul din ele va apare pentru bucuria iubitorilor de frumos. Tot Radu Gyr, cu laurii de prinț al baladelor, a prezenta și o legendă dramatică, revăzută după un text lucrat împreună cu regretatul N. Milea.

G. B.

Iudaizarea culturii

Editurile de literatură muzicală și industria gramofoanelor 100% ovreești

Am văzut cum toate editurile și librăriile de literatură au încăput pe mâna ovreilor. Scena Operei Române 60 la sută iudaizată, Filarmonica în aceeași proporție, muzica națională e cântată numai de ovrei la soc. de Radio, în toate localurile din Capitală și de aiurea etc.

Insfârșit, nu numai că muzica națională e cântată de ovrei, de cele mai multe ori însă, muzica pe care o ascultăm la Radio și pretutindeni, e un produs pur iudaic. Spre convingere, n'avem decât să răsfoim nițel programele muzicale din revista Soc. de Radio. Așa dar, toate arterele de desvoltare și manifestare ale culturii noastre au fost iudaizate.

Să urmărim spiritul iudaic și în alte ramificații de activitate culturală.

EDITURILE DE MUZICA 100% OVREEȘTI

Mischonznicky S.A.R.
Jean Feder.
„DAN" (Il-DAN), alias David Löbel frate cu Rapeh Löbel, fac-totumul soc. Mischonznicky.
„Armonia".
„Țicu Ețanu".
„Doina" (românească, însă are un asociat jidan).
„GAMA" propr. A. Ipcar.
„Barbu Lăutaru" propr. (Maiel Goldenberg) etc.
Editura Frații Morawetz (Timișoara).

Compozitorii editați de aceste librării

Editura «Armonia» proprietari: Frații Pincas și Simion Blumenfeld.

Compozitori:

Elly Roman — Elias Goldenberg.

Marcu Albahary (supus jugoslav) șef. orch. «Colorado».

Max Hömgsbery și Ernst Hömgsbery dela gal. Lafayette.

Mișu Iancu — Michel Jancovici (director muzical la «Odeon»).

Dorel Livianu-diseur! alias Dudăl Leibovici, zis Balot — poreclă rămasă de când era hamal în Hanul cu Tei și căra baloturi cu stofe.

Jean Marcu,
Sandu Marcu,
Eddy Merkus,
Editura «Țicu Ețanu» (care habar n'are de muzică).

COMPOZITORI:

Max Halm
V. Citor — Eddy Bischoff.
Walter Vogel
A. Richard — R. Stein
Mihai Negrescu—M. Schwartz
și alții mai mărunți.

Textieri:

COMPOZITORI

Eugen I. Mirea — Mayer avocat secretarul avocatului Cohen și colaborator la revistele «Alhambra»!

Al. Bébé (Burăh Altman).
Petre Bonneo — Roman Meisel jidan refugiat din Germania.
Efim Skleacon.
Siom Șapicoff — Șloim Sapira.
Marcel Wagner etc., etc.

INDUSTRIA PLACILOR DE GRAMOFON

E în întregime în mâinile ovreilor deși sunt înregistrate ca soc. anonime, toate însă cu capital străin, iar directorii și personalul 100/100 jidovesc.

1. Soc. «Columbia»
2. «His Masters Voice»
3. «Odeon».
Toate trei fac parte dintr'un mare concern mondial ovreesc.
4. «Kristal», propr. Mischonznicky.
5. «Lifa» care se mai ascunde și sub numele de «PAN» și «Melody», principal acționar Walter, dela soc. «Via».

In curând ne vom ocupa mai pe larg de toate societățile de industria gramofoanelor. Lista editurilor de literatură muzicală și a soc. de industria gramofoanelor sunt sută la sută stăpânite de ovrei. E deci firesc ca spiritul exclusivist de solidaritate iudaică să nu editeze, să nu promoveze decât compozitori ovrei.

M. C.

Către o nouă spiritualitate militară

de VORNICUL BOLDUR

Intr'un foileton trecut — în care discutam câteva probleme militare de actualitate — făgăduisem cititorilor «Bunei Vestiri» să ne ocupăm mai pe larg de acel «spirit nou» care tinde să transforme în mod aproape fundamental, însăși principiile de organizare care stau la baza armatei. Vorbind de infanteria modernă și de tendințele din ce în ce mai accentuate de a mări la maximum puterea ofensivă a acestei arme, dotând-o cu tot felul de mașini — atât de mult discutata problemă a moto-mecanizării, nici până astăzi rezolvată! — arătam cum aceste mașini, au impus o schimbare, o educație nouă, de care va trebui să se țină seama atât în pregătirea, cât și în conducerea războiului de mâine. Fiindcă problemele militare se complică din ce în ce mai mult și ele preocupă astăzi nu numai pe militarii de carieră ci — cum spuneam atunci — și pe acea elită care știe și poate să privească în ansamblu complexitatea de probleme care agită lumea noastră de astăzi. Nu va nega nimeni dintre noi că din această complexitate de probleme, cele militare țin un loc de frunte în preocupările de căpetenie ale conducătorilor politici. Sunt și dintre aceștia din urmă destui cari nu le privesc cu toată gravitatea pe care o cere momentele prin care trecem. Sunt alții însă — și cei mai mulți — cari și-au făcut din deslegarea acestora, scopul întregii lor activități politice. Iată bunăoară cazul noului premier britanic Neville Chamberlain, care a înțeles din primele clipe — cu riscul de a-și sacrifica popularitatea atât de dragă mai ales când este vorba de un democrat! — că numai o continuă și intensă activitate pe plan militar, adică înarmarea masivă a Angliei, va putea asigura metropolei stăpânirea vastului imperiu colonial, precum și situația de arbitru peste turburatele destine ale întregii lumi. Numai vorbim de țările naționaliste în care problemele militare preocupă în modul cel mai activ, atât oficialitatea cât și opinia publică. Faptul acesta — de ce să n'o spunem — se poate constata și la noi. Fiindcă nu este zi în care să nu se desbată chestiuni cari interesează în mod cu totul special apărarea națională. Adevărata presă românească pune la dispoziția celor competenți numeroase coloane pentru lămurirea opiniei publice românești în această direcție. Și iarăși nu se poate spune că din aceste desbateri nu ies și soluții care să contribue într'o măsură oarecare la rezolvarea acestor probleme de ordin militar. Dar să revenim la adevăratul scop al rândurilor de față. Sunt foarte mulți autori militari cari afirmă în mod hotărît că — date fiind enormele progrese technice înfăptuite dela ultimul războiu până acum — ne îndreptăm cu pași repezi spre o nouă spiritualitate militară. Că aceste progrese vor fi urmate de adânci transformări de ordin spiritual! Un eminent ofițer general al armatei noastre, în prefața pe care o face la traducerea unei mari cărți de specialitate, atrăgea în special atenția că «ne aflăm la începutul unei perioade de transformare, care numai vrea și numai poate ignora progresele technicei moderne». Este atâta adevăr în aceste cuvinte încât nu mai insistăm cu explicații cari pot fi inutile. Știința a pus la îndemâna omului o infinitate de mijloace technice pentru conducerea războiului. Ultimul cataclism de proporții mondiale ne'a arătat de ce este capabil omul când este vorba să găsească mijloacele cele mai perfecționate pentru a distruge o civilizație pe care tot el a creat-o cu atâta trudă! Inzestrarea armatelor cu mașini de tot felul, a ajuns la proporții în adevăr îngrijorătoare. S'a creat în ultima vreme, un fel de mistică a mașinei, a carului de luptă. Sunt țări cari au ajuns foarte departe în această privință. Fără îndoială că locul cel dintâi — l-a ținut și-l ține încă, Germania, care într'un răstimp de aproape doi ani și-a creat o formidabilă armată de izbire, cu misiunea să atace prin surprindere, fie spre Est, fie mai ales spre Vest, după cum susțin unele cercuri inițiate franceze. (Se vorbește insistent de crearea a 6 Divizii în întregime mecanizate, așa numitele «Panzerdivizionen» cuprinzând fiecare câte 400 care de luptă). Ar veni apoi la rând alte țări ca: Italia, Rusia, Franța, Anglia etc. Este drept că recentele experiențe de pe fronturile spaniole, au răcit entusiasmul și încrederea oarbă pe care o aveau militarii, în aceste masse îmbrăcate în oțel și purtate spre inamic cu o viteză de mai multe zeci de km. pe oră. S'a văzut anume că în fața mijloacelor defensive de care dispuneau adversarii, elanul acestor trupe mecanizate a scăzut în mod simțitor. Aceasta fie din cauza materialului defectuos, fie din cauza unei greșite întrebuințări. (Este tragică și plină de învățăminte totdeodată înfrângerea suferită de trupele italiene — în întregime mecanizate — în bătălia dela Alcarria, pe frontul Guadalajarra). De unde s'a tras concluzia că chiar înzestrat cu puternice mijloace technice, atacul rămâne în inferioritate în fața mijloacelor de care dispune apărarea. Bine înțeles că se vor căuta cauzele înfrângerii, se vor pune la punct anumite imperfecțiuni ale materialului și experiențele vor continua în acelaș ritm accelerat... Iată atâtea și atâtea probleme care se cer deslegate altfel decât până acum. Aceasta ese poate și motivul că amenințarea războiului se depărtează de noi pentru încă o bună bucată de vreme. Incă un fapt care trebue relevat, este

(Continuare în pag. IV-a)

CALENDAR

Joi 17 Iunie 1937

ORTODOX: † Joia Moșilor, Sfinții Martiri Emanuel, Savel și Ismail († 363).

CATOLIC: St. Avit. SOARELE: răsare 4.30, apune 8...

SPECTACOLE

TEATRE

TEATRUL COMOEDIA (Teatru în aer liber) — Kostupovca Palace.
LIGA CULTURALA — Clopoțelul de alarmă.
GRADINA MARCONI (Teatrul ... de vară) — Fustele dela ... (premieră).

Cinematografe românești

CAPITOL și ROXY — Bastardul și Succesele căpitanului Papană în America.
DOAMNEI — Echipajul și Malec răpit de gangsteri.
FORUM: Femeia în frac și O lacrimă pe un mormânt.
DARLY: Adolescență și Tânărul Conte cu Anny Ondra.
ARO — Suprema Jertfă cu Ronald Colman, Helen Hayes și Mirna Loy Jurnal-complectare.
VOX — Festivitățile Incoronării Regelui Angliei în Technicolor și Subjugat de tine cu Lawrence Tibett.
FEMINA — Mister Flow și complectare comedie colorată.
FRANKLIN — Lilliom și Omul care a spart banca la Monte Carlo.
OMNIA — O lacrimă pe un mormânt și Văduva din Monte Carlo.
ARPA — Aur chinezesc și Șantaj.
MARCONI — Nu sunt timidă cu Mae West; Parada dragostei și Jurnal ... 10 Mai.
VIDA — Fuga lui Tarzan și Frica ... și complectare.
DACIA: Sală și grădină — ... Femei în dragoste și Jurnal ...
BARCELONA Sală și grădină — ... Tigrul din Bengal și Romanul ... minore.
CENTRAL — Misiunea Brigăzii ... și Matchul de box Louis-Sharkey.
LIZEANU — Crinul din Mochrik și Marietta.
COTROCENI — Nu vă încredeți în bărbați și Mesagiul către Garcia.
ATENEUL TEI, Sală și grădină — Rin-Tin-Tin, câinele salvator și Dumitorul fetelor.
FLORIDA, Sală și grădină — ... Pinului singuratec, Locotenent Bobby.
DICHIU — Soțul ideal și agentul special.
ATENEUL CARAMIDARI — Alexandrine, Dinamită și Sequoia.

Duminica și Universitatea

Români credincioși de felezagul nostru, ne-am întrecut cu bucuria în duh la începutul anului, când Universitatea s'a deschis în tradiția creștinătății. Adică cu smerită chemare a dumnezeeștii binecuvântări, peste mulțimile de învățați și învățăcei, bătători la porțile marei cunoașteri. Ce frumos a fost, când chiar șeful Bisericii noastre a pogorât cu bogății de binecuvântare în cetatea culturii și a științei, complăcute până acum în neagra și sângerânda haină de necredință. Iată de ce ne-am bucurat mult și sincer. Mai ales că prin glasul dascălilor s'a auzit, par'că, și vocea căinței pentru ceeace fusese până atunci. S'a vorbit chiar de veac nou, s'au făcut făgăduințe, s'au strigat bucurii.

Cu toate acestea, iată-ne azi în situație de desamăgiți. Și poate de acum deplin neîncrezători în orice oficialisme. Și în ținută de sceptici și ironici privitori ai ori cărei parade oficiale. Dar nu din vina noastră! S'o vedea clar asta.

Pricina? Iat-o. Duminica trecută, la aceiași Universitate, s'au ținut examene. Știu precis de două. Unul la Științe și altul la Artele frumoase. Cel din urmă, ținut la ora 9 dim. Prin urmare, chiar în vremea Sf. Liturghii, oficiată în biserici. Dar, o repet, știu eu numai două și aici la București. Iar profesorii mi se pare că-s... creștini.

Ce să mai cred eu acum despre cele întâmplate la deschiderea în creștinism oficial din blânda toamnă a anului trecut. Pe cine să cred și când să cred? Atunci în vorbe sau acum în fapte? De bine de rău, știam și eu până acum, că Duminica pe toate coclaurile pământului (chiar și în Congo și în Spania Roșie!) e zi sfântă, barem de odihnă fizică. Dacă nu înțeleasă în adevăratul ei miez. Mă înșel, sau chiar așa e, și noi par'că avem o lege a repausului duminical. Legea cu paragrafe, puncte, subpuncte și chiar contra-puncte, adică sancțiuni. Dar, iertare, uitasem, la noi se aplică dintre legi numai cele rachitice, cele proaste. Așa că...

Un biet student îmi spunea:

— Bine, să mă cheme ori când, la miezul nopții chiar, dar nu Duminica, Domnule! Ori cât, am și eu nevoie de-o clipă de închinare...

Noi credem. Unii, de sz., cei ... domni profesori, or fi făcut confuzie ... altare. De, poate ... și ... unor altare, al științei, sau mai ... al artei... Dar ori și cât. Duminica e ziua altui altar. E dies Dominii. Intrebați la filologia latină dacă nu credeți, unde se știe aceasta și unde cred că n'au fost, nici vor fi examene Duminica.

Că vedeți dv., d-lor profesori, se bate așa un vicios vânt de respect al Altarelor sfinte și împotriva celor individuale. Impotriva penaților casei. Intr'adevăr suntem în preajma intrării în veac. Adică în veacul Adevărului celui mare, în veacul lui Hristos. Nu-i fiți protivnici. Din două pricini.

Intâi pentrucă Duminica asemenea Domniilor voastre numai muncitorii d-lui Donescu din Piața 8 Iunie calcă odihna duminicală. Fără voie ca și studenții dv.

Al doilea: s'ar putea să vă treziți la ușă cu un curcan (pentru Dv. acum, nu pentru studenți), care să vă declare de ăia... delicvenți, ori cum le zice. Știți rigorile legii. Bine-ar fi?

Și în fine. Cum rămâne cu vorbele mari făcute în tăcerea toamnei arămii, să răsune tocmai în creerul Universității. Știți sus. Spuse cu adevărat de mari dascăli.

Voiți să-i dați de minciună?

Sau voiți să faceți din toți studenții niște sceptici și desamăgiți privitori ai faptelor dv., cu fapte de scorburoase parade?

Lăsați-i cu rănile lor, săracii. Și oblojiți-le, Domnilor, nu li le adânciți.

Dar cuvântul aici îl are d-l Rector, care sunt tare convins că nu știe de cele spuse aci.

Căci Universitatea s'a declarat ... a credinței. Și nu dimpotrivă!

C. I. Dancu

Citiți „Buna Vestire"

Dimitrie Popovici-Bayreuth

de d-na MIMI NESTORESCU

Baritonul Dimitrie Popovici-Bayreuth ne-a fost un bun amic din copilărie, pe care l-am urmărit cu privirea dealungul carierii sale muzicale, a desvoltării și progreselor talentului său de cântăreț, apoi a înfruntării luptei lui în strălucitate și a succeselor repurtate de el pe scenele cele mai mari ale lumei și, în sfârșit, a activității lui din urmă ca director al Conservatorului din București și ca director al Operei noastre din Cluj, unde a lăsat cele mai frumoase amintiri.

Cu o plăcere pururea aceeași, ne aducem aminte de întâia zi când l-am cunoscut. Era prin 1874. Artistul de mai târziu, atunci elev în clasa I de liceu, la Bârlad, cânta sus pe o bancă din fundul clasei, înconjurat de camarazii săi, cufundați cu toții într'o tăcere adâncă la auzul glasului lui de sopran.

Talentul muzical — ne spunea el — l-a moștenit dela mama lui. El a început, din cei dintâi ani ai copilăriei să ia lecții de solfegiu și să cânte în corul Bisericii Domnească din Bârlad. Impreună cu dragostea lui de muzică, i se deșteptă încă de pe atunci și dragostea de teatru, așa că jucă de mai multe ori în public, cu alți colegi, între cari și poetul Vlahuță. Incă din copilărie, instinctul său dramatic îl călăuzea spre cele două fețe ale dramei muzicale moderne, în care avea să exceleze într'o zi.

Din Bârlad, în 1880, Dimitrie Popovici veni la București și se înscrise la cursurile de cânt și declamație ale Conservatorului de aici. Un profesor de merit, G. Ștefănescu, intendentul Operei Române, recunoscu în elevul său un talent de viitor și începu să-l pregătească.

După absolvirea Conservatorului din București, în 1884, plecă la Viena și-și perfecționă trei ani cunoștințele în Conservatorul de acolo. In 1889 fu angajat ca prim bariton al Teatrului Imperial german din Praga, unde interpretă și cântă timp de șase ani toate rolurile de bariton, atât din repertoriul italian, cât și din cel francez, cât și din repertoriul german, în care se specializa din ce în ce mai mult. Cei șase ani din Praga au fost viața cea mai frumoasă și cea mai plină de tinerețe a artistului. Publicul german din Boemia, care e unul din cele mai iubitoare de muzică, avea o admirație nesfârșită pentru artistul Popovici, pe care îl considera ca pe un copil al orașului Praga. In aplauze relănite în fiecare seară, el trecu dela un rol la altul, dela o interpretare de repertoriu cu totul deosebită la alta, fără nici o greutate; dimpotrivă, cu ușurință și plăcere. Aci creă el pentru întâia oară lucrările două italiene, ale lui Mascagni, Leon Cavallo, Giordano, Puccini; tot aici creă cele mai multe din rolurile repertoriului lui Wagner, în care se distinse atât de mult mai în urmă. Printre stagiunile Operii din Praga cântă, în reprezentații extraordinare, la Berlin, cu Bellincioni și Stagno, și în toate orașele Germaniei de Sud. De două-trei ori el veni și la București și cântă la Teatrul Național, între altele, „Rigoletto", în care obținu un succes extraordinar prin dramatizarea cântecului său ajuns atunci în apogeu, și în acelaș timp, într'un concert de salon, la Slănicul din Moldova, notele lui tilate în „Mândruliță dela munte" de Ștefănescu, cu artă și dulceață, mișcară atât de tare pe o doamnă din societate, Alina Vidrașcu, că ea leșină căzând jos din fotoliu.

In vara anului 1893, fu invitat la Bayreuth ca să ia parte la un quasi-concurs muzical între 8 baritoni, dintre care cel ce va impresiona mai mult, urma să creeze rolul Contelui Telramund din Lohengrin și să interpreteze din nou rolul lui Klingsor din Parsifal. Se știe că soția și executoarea testamentară artistică a lui Wagner, potrivit celor lăsate cu limbă de moarte de marele compozitor german, continuă să joace și să complecteze ciclul operelor scrise de el pe scena dela Bayreuth.

Bayreuth era un cuvânt magic pentru artiștii lumii întregi ca și pentru pasionații de muzică. Cine a putut să asiste odată la reprezentațiile lui, a simțit în adevăr marea importanță a muzicei la un popor cult. Dela omul tânăr, fericit să audă și să vadă desăvârșirea artei, și până la persoanele cele mai grave, sufletul tuturor părea străbătut de un sentiment de curiozitate nouă, de o nerăbdare febrilă, în momentul când își îndrepta pașii spre colina unde se înălța Teatrul. Pe ușile lui numeroase intra în sală, înainta printre cele două șiruri de coloane, în imensul amfiteatru și-și lua locul fiecare cu religiozitate. Puțin și, la un semn nevăzut, se făcea tăcere și un întuneric de mormânt. Undele unei armonii cerești plecau încet de sub pământ, se înlănțuiau, se întretăiau, se depărtau ca într'un cuprins de misteruri; perdelele scenei se desfăceau înlături, ființe legendare apăreau într'un decor feeric, cu glasuri ce le credeai din altă lume: era începutul operei.

In vara anului aceluia se făceau pregătiri pentru punerea în scenă a operei Lohengrin, pe care avea s'o reprezinte în public anul următor. Intre cei ... concurenți, erau firește numele celor mai mari cântăreți germani, a căror ambiție legitimă era de a crea pe cea dintâi scenă de operă din lume, pe scena dela Bayreuth.

„Deși chemat acolo" — ne spunea odată Popovici — „după ce fusesem ascultat de mai multe ori pe scena din Praga, totuși mărturisesc că în dimineața ceea, înconjurat cum eram de artiști cei mai celebri ai operei germane, am simțit un fel de teamă". Ca rezultat al concursului, fu angajat Popovici, și în vara anului viitor el creă rolul lui Telramund și interpretă pe al lui Klingsor în șase reprezentații.

(Va urma)

VIAȚA POLITICĂ

O țară nouă: Portugalia

Decenii de grave frământări. Dela cascada revoluțiilor la Oliveira Salazar. Noul Stat Portughez. Portu_alia și dictatorul. Dintr'o țară în ruină s'a clădit o țară nouă

In rândul statelor noi, totalitare, stăpâne pe destinele lor, sigure de forța și biruința lor, Portugalia ocupă desigur un loc de frunte. Țara aceasta, care intr'un moment dat era în prăpastie, în cumplită ruină, fără nici o speranță de redresare, de salvare, grație unei minuni Dumnezeiești, este astăzi o țară nouă, fericită.

In țara unde altă dată prima politicianismul, înșelătoria, internaționalismul și asasinatul masonic, astăzi domnește ordinea cea mai perfectă, națiunea este totalmente solidară cu Conducătorul și prosperitatea cea mai binefăcătoare, dă impuls nou de muncă și încredere în viitor.

De câte ori anarhismul, bolșevismul sau oculta francmasonă au căutat să dărâme guvernul redresării materiale și morale al Portugaliei, poporul întreg l'a apărat și susținut.

Totul nu se datorește decât aceluia ce conduce astăzi destinele țării, salvatorului statului, lui Oliveira Salazar.

CASCADA REVOLUȚIILOR

Portugalia a cunoscut din plin decenii întregi de cumplite frământări. Revoluțiile și asasinatele politice se țineau lanț. Francmasoneria a lucrat în Portugalia nestingherită, aproape pe față și opera nefastă a sceleratei secte părea într'un moment dat că este încununată de succes.

In Februarie 1908 masoneria hotărăște nimicirea Portugaliei. Regele Carlos I și moștenitorul Tronului sunt asasinați.

In 1910 este detronat Regele Manuel, de către republicani. Din acest an și până în 1926 înregistrăm un imens lanț de revoluții, asasinate, conspirații masone.

In 1917 Sidonio Pais, președintele republicii portugheze, văzând dezastrul nemai pomenit ce amenința țara, încearcă o redresare, dar în 1918, după un an de mari frământări, Pais este și el asasinat.

In fine abea în 1926 Gomez de Costa, reușește dar numai parțial a face ordine.

Dr. OLIVEIRA SALAZAR

Gomez de Costa este urmat la președinție de generalul Carmona.

De atunci și până astăzi, grație stabilității regimului, Carmona este președinte al republicii.

Doctorul Antonio Oliveira Salazar, profesorul dela Universitatea din Coimbra, după ce conduce în mod fericit ministerul de finanțe, ia conducerea guvernului și salvează Portugalia. Bugetul din 1928—1929 este excedentar. Este pentru prima oară când se întâmplă în Portugalia grea încercată lucrul acesta. Totodată, este și un semn acela al unor timpuri mai bune.

buget fără deficit. Fenomenul acesta ce se înregistrează în Portugalia este unic. O țară care de zeci de ani era în decădere economică, al cărui buget era mereu în deficit, din cauza politicii financiare ce a dus-o, se distinge actualmente, atunci când celelalte țări sunt în plină criză.

Istoria finanțelor portugheze din ultimii 9 ani se confundă cu însuși istoria refacerii portugheze.

Totul se datorește numai marelui financiar ce este Salazar.

Principiile financiare de care s'a călăuzit profesorul dela Coimbra au constituit o veritabilă revoluție în metodele de administrare a statului.

Numai sub acest regim, autoritar și definitiv Salazar a făcut dintr'o țară în ruină să construiască o țară nouă, prosperă.

Al 9-lea buget echilibrat de astăzi, a devenit un lucru așa de natural în Portugalia, că nimeni nu se mai miră acolo.

Dem. Suțu

Salazar

Sinceritatea, convingerile, elanul și mai ales demnitatea lui Salazar sunt fapte cunoscute și pretutindeni prețuite. Viața sa este exemplară. Dictatorul acesta, trăește extrem de modest, locuiește într'o casă simplă și în jurul său nu este decât o bătrână și devotată servitoare. Șeful statului portughez este un profund creștin ce se duce regulat în fiecare zi la biserică.

Calitățile acestui salvator de neam sunt multiple. Dacă subliniem numai extraordinara restaurare financiară, ce este exclusiv opera lui Salazar, este deajuns spre a ne da seama de serviciul în adevăr imens ce l-a făcut patriei sale.

Atunci când aproape toate țările au deficite, Portugalia singură are situația financiară cea mai înfloritoare.

Intr'un cuvânt, Oliveira Salazar, dând Portugaliei un impuls nou, un mare ideal, putem spune că el și numai el a salvat-o.

Noul stat Portughez

Noul stat portughez exprimă acordul și sinteza de tot ce este permanent, de tot ce este tânăr, a tradițiilor celor mai vii ale Patriei și a aspirațiilor ei, cele mai înaintate. El exprimă într'un cuvânt avantgarda morală, socială și politică.

Nou' stat creiat de Salazar este garanția independenții și a unității nații, nu este subordonat nici unei clase, din contra el subordonează toate clasele armoniei supreme a interesului național.

Statul noul aruncă vechile formule: autoritate fără libertate, libertate fără autoritate; le înlocuiește pe acestea prin: autoritate și libertate.

Pentru statul nou portughez individul nu există din punct de vedere social decât ca membru a unui grup natural (familie), teritorial (comun) profesional (sindicat și corporații) și numai în această calitate i se recunosc toate drepturile necesare.

In statul acesta nou, reprezentanța națională nu se sprijină pe fricțiuni sau pe grupe efemere, ci pe realitățile permanente ale vieții naționale: familie, corporație, asociație și comună.

Statul nou tinde a fa Portugaliei vechea sa măreție, adică să fie ca inainte, una din cele mai mari puteri spirituale ale lumii.

Dușmanii statului sunt socotiți marxiștii și francmasonii și sunt taxați drept: dușmanii nației.

PORTUGALIA LIBERA

Salvarea financiară a Portugaliei, a însemnat libertatea statului. De 9 ani Salazar conduce ministerul de finanțe. De 9 ani prezintă un

Alt proces legionar la Tribunalul Alba

In ziua de 12 Iunie crt. s'a dezbătut un nou proces legionar în fața trib. Alba, pornit de secția jandarmi Ighiu înpotriva legionarilor: Niculae Luca, Niculae Jurj, Dominic Costea, Ghigor David, Traian Nicoară, Traian Dăhăleau și Lazăr Vasile, cu toții domiciliați în comuna Ighiel, jud. Alba.

Prin ordonanța definitivă No. 29 din 1937, legionarii au fost dați în judecată pentrucă s'ar fi făcut vinovați pentru delict de rebeliune contra autorității în ziua de 14 Martie 1937, cu prilegiul unui parastas pentru eroii Moța—Marin.

Procurorul a cerut condamnarea legionarilor numai pentru faptele calificate de art. 58. 331. al. 1 și 581 p. c. t. 11 renunțând la celelalte capete de acuzare absolut nedovedite în instanță.

Apărarea, prin avocații dr. Ilie Colhou și N. V. Lupu, au admis să se judece numai cu martorii acuzării.

Tribunalul, în completul prim președintelui, d. Victor Constantinescu consilier de Curte de casație, d. judecător Ion Constantinescu președinte de tribunal, grefier de ședință fiind prin grefierul I. Duța, admițând scuza provocării și aplicând disp. art. 157 cod penal i-a condamnat, pe 5 legionari la câte 2000 lei amendă iar pe N. Luca și Costea Dominic la câte 2.500 lei.

Apărarea a declarat apel pentru nevinovăție.

D. Gh. Brătianu a lansat un manifest către țară

Oficiosul partidului național-liberal «Mișcarea», publică în numărul său de eri, un manifest adresat țării și semnat de președintele partidului d. Gheorghe I. Brătianu.

După ce în partea introductivă arată situația politică a țării, creiată prin guvernarea prelungită a d-lui Tătărăscu, face elogiul românismului, a demnității și cinstei naționale.

Proectul de decret pentru stabilirea noului regim de valorificare a grâului

La ministerul cooperației a fost redactat proectul de decret pentru stabilirea noului regim de valorificare a grâului, când expiră valabilitatea dispozițiunilor actualului decret.

In acest proect sunt prevăzute noui măsuri pentru intensificarea controlului la mori, spre a se asigura încasarea taxelor pe făină.

Fiindcă până acuma nu se poate face o evaluare probabilă a recoltei de grâu, n'a fost încă stabilită prima de valorificare.

TABERILE LEGIONARE

Pentrucă „legea muncii de folos obștesc" prevede că nimeni nu are dreptul a munci spre folosul obștesc decât din ordinul și la inițiativa Statului, abaterile fiind aspru sancționate, conducerea legionară a dat următoarea

CIRCULARA No. 75

Partidul „Totul pentru Țară" nu va mai face anul acesta *tabere de muncă*.

In vara aceasta organizația noastră va organiza tabere de odihnă:

I. Una la Carmen-Sylva pentru cei reumatici.

II. A doua într'o regiune sub-muntoasă pentru cei slabi de piept.

In aceste tabere *munca este strict interzisă!* (bine-înțeles în afară de curățenia necesară, deoarece n'avem posibilitatea de a ne lua servitori). Oricine va încerca să muncească va fi imediat eliminat; pentru a nu călca legea și mai ales intenția legiuitorului sau a celui ce l-a inspirat și pentru a nu da pretexte închiderii taberilor.

Atât locuința cât și masa se vor plăti.

Masa și casa pe zi vor costa 10 lei pentru cel sărac și 30 lei pentru cel cu dare de mână. In plus vor putea cumpăra dela bufetul taberii ceeace vor dori.

Toată lumea este obligată să-și aducă:

A. Farfurie, lingură, furculiță, cuțit, cană

B. Asternut: pătură, cearșaf, pernuță.

C. Ca îmbrăcăminte: o flanelă de lână, schimburi, chiloți, pardesiu (atragem atenția că atât la mare cât și la munte este câte odată frig și umezeală)

Invităm în această tabără și tinerii din alte partide politice, din orice partid politic, pentru a beneficia de apa mării sau de aerul muntelui, dar cu condiția de a se supune atmosferii și disciplinei mișcării legionare.

Taberile se deschid la 10 Iulie.

Interdicții: Sunt interzise complect:

I. Cămășile verzi (fiecare își poate face cămăși albe sau de altă culoare).

II. Cântecele în trenuri sau pe drum.

Excursii: Indemn restul de legionari să organizeze pe județe sau comune, excursii în munți sau în alte locuri frumoase. Aceste excursii în grup mare se pot face foarte eftin.

Rog ca aceste grupuri să fie pretutindeni exemple de ordine, cinste, tăcere, bună cuviință, armonie.

Recursul celor 10 legionari dela Cernăuți

Recursul celor 10 legionari de la Cernăuți care urma să se judece înaintea consiliului superior de revizie ieri 16 Iunie s'a amânat pentru lipsă de timp în ziua de 25 luna curentă.

Inmormântarea germanilor uciși la Ibiza

WILHELMSHAFEN 17 (Rador). Corpurile neînsuflețite ale celor 31 de victime de pe urma atacului dela Ibiza au fost transportate de pe crucișătorul «Deutschland» la cimitirul de onoare al orașului cu o impunătoare ceremonie funebră.

La ceremonie au participat mai multe companii de onoare ale marinei și formațiile național-socialiste.

Pe o distanță de 5 kilometri, între port și cimitir, milițienii național-socialiști formau un lanț neîntrerupt, având torțe aprinse iar în spatele lor o mulțime enormă, în tăcere smerită, se înclina în fața rămășițelor, pământești ale celor 31 de marinari.

La ceremonie au participat amiralul Carl și amiralul Fischer.

Azi se va face înmormântarea victimelor.

Cu familia Șorecani în Europa

(Cotinuare din pag. I-a)

fug printre picioare, te îmbulzesc, îți țipă în urechi cu glasurile lor pițigăiate și cu un debit infernal de iute.

Italia e fără îndoială o țară debordantă de viață și de vitalitate.

La Mestre se ia o hotărîre gravă pentru excursia noastră, ne decidem să mergem la Roma.

Proiectul inițial prevedea ca de la Veneția să trecem prin Padova, Verona, Brescia, Milano și să părăsim Italia. Dar inginerii noștrii au calculat atât de inginerește, încât cele mai optimiste proviziuni fiind depășite, am constatat la Mestre că rezerva noastră ne permite să mergem până la Roma. Șase sute de kilometrii dus și șase sute întors, o mie două sute de kilometrii în plus *neprevăzuți*.

E puțin pentru familia Șorecani, pentru autobuzul ei și mai ales pentru conducătorul ei — acest vrăjitor al organizării — inginerul Fotiade.

Deci vom vedea și Roma, dar deocamdată să ajungem în Veneția.

Paul Mihail

Prizonierii din Rusia

Continuare din pag. I

Și cerere și acte și bani! Sau lucrurile se petrec și mai simplu. De cele mai multe ori, fără vreun motiv, petiționarul e arestat într'o noapte, rupt de familia și copiii lui și aruncat undeva, în altă parte a Rusiei, în ghețurile Siberiei unde în curând de disperare, de mizerie gura i se va închide pe veci!

Căci nimeni nu trebue să evadeze din raiul sovietic. Să nu existe nici o mărturie despre mizeria, turpitudinea teroarea — despre adevărul din Rusia lui Stalin!

Ioan Vial

Răspândiți „BUNA VESTIRE"

Revizuirea „intereselor" — și apoi a prețurilor produselor cartelurilor

de NICOLAE V. ILIEȘIU

Țara cartelurilor și a speculei. Interesele politicianilor și reglementarea cartelurilor

In numărul de ieri, ne-am ocupat despre măsurile luate de ministerul de industrie și comerț, în vederea reglementării trusturilor și cartelurilor. Din examinarea sumară a tabloului celor 89 de carteluri anunțate la minister, am desprins două constatări, de o extremă gravitate:

I) Că în Țara românească nu există produs industrial, fie extras, semifabricat sau fabricat, care să nu constituie obiectul unui monopol organizat până în cele mai mici amănunte, a unui cartel sau trust speculativ sau cel puțin a unei «înțelegeri» încheiate regional, pentru impunerea și menținerea unor prețuri, în cari, beneficiul «legal» reprezintă un procent care variază între 150 și 300 la sută.

II) Că în majoritatea cazurilor, în mod camuflat, cartelurile reprezintă interesele minoritarilor, componenții lor fiind mai ales firme evreiești.

ȚARA CARTELURILOR ȘI A SPECULEI

Intr'adevăr, examinând cu atențiune tabloul celor 89 de carteluri mărturisite, constatăm că obiectul lor, îl formează articolele industriale de prima necesitate și de mare consum: făina, zahărul, ghiața, spirtul, berea, oțetul, băuturile gazoase, produsele textile, articolele de pielărie și talpă, hârtia, creioanele, cimentul, cărămida, țiglele, fierăria și tabla, cuiele, șuruburile, balamalele, lacătele, broaștele, sârma, cheresteaua, cartonul gudronat, geamurile, scrobeala, tuceria, petrolul, cuiele pentru potcoave, articolele de mână, de parfumerie și articolele cosmetice, uleiurile vegetale, preparatele chimice, etc.

Cu alte cuvinte, în Țara românească, dacă vrei să te alimentezi, trebuie să te supui cartelului făinei, zahărului, oțetului, ghieții și sifonului; Dacă, vrei să te îmbraci, plătești prețurile pe care ți-le impune cartelul produselor textile și a celor de pielărie. Dacă vrei să construiești, pentru cel mai neînsemnat cui și până la ciment și tablă, te adresezi tot cartelurilor.

Țăranul român din Maramureș, din țara lui Avram Iancu sau din Basarabia, își cumpără sapa lui cea de toate zilele, coasa, și securea, cu prețurile impuse de cartelul fierului, unde dispune Aușnit și David Goldenberg. Dacă în loc de opaeț, vrea o palidă lumină de lampă cu petrol, în țara petrolului, românul plătește, întreit, cartelului produselor petrolifere. Dacă în loc de bur[...] trebuințarea casnică, are nevoie de un felinar, sau dacă vrea cuie pentru potcovit caii sau ținte pentru bocanci, țăranul — și în general consumatorul român, trebuie să se supună tot cartelurilor.

Și toate aceste carteluri, ale lui Silberman, Rothenstein, Godelmann, Aușnit sau Goldenberg, știu ce prețuri să impuie: In loc să plătești sticla de sifon, care costa 50 de bani, cu un leu — admițând deci chiar sută la sută câștig — o plătești cu 3 și 5 lei. Sârma care se utilizează în gospodării, la vii, etc., o plătim astăzi cu 28 lei kilogramul, pe când dacă am importa-o, din orice țară vecină, ne-ar costa 6—7 lei, acelaș kgr. Tabla de fier, este de 3 ori mai scumpă ca în Cehoslovacia.

Nu amintim aici criminala specula ce se face cu zahărul și cu produsele petrolifere, cu cimentul și cheresteaua.

România e țara cartelurilor și a speculei! La adăpostul politicei protecționiste a statului, cu avantagii și favoruri, s'a creat o industrie parazitară, spoliatoare și minoritară. Astăzi, avem carteluri pentru producție și carteluri pentru desfacerea produselor cartelate. Același articol, are deci, uneori, două prețuri de cartel. Unul fixat de cartelul întreprinderilor care-l produc, și al doilea, acela al cartelului care-l desface!

Și consumatorul este obligat fără posibilități de reacționare să-l plătească.

POLITICIANISMUL ȘI INCERCARILE DE REGLEMENTARE A CARTELURILOR

Potrivit decretului-lege de reglementare a cartelurilor, ministerul de industrie și comerț, a luat măsuri pentru revizuirea prețurilor produselor cartelurilor. E greu să afirmăm de pe acum, dacă se va ajunge sau nu la vre'un [...] Celace știm precis e că patronii cartelurilor nu s'au speriat de acest decret-lege. Controlul statului n'a intimidat nici pe d. Aușnit, nici pe regele lanțurilor d. David Goldenberg, nici pe domnii dela zahăr, ciment, hârtie și cherestea.

Un «om» al cartelurilor...

Din contră, la publicarea decretului, s'a produs un fenomen cu totul aparte: nu numai că n'am înregistrat o scădere a prețurilor, dar ele au crescut, astăzi asistând cu toții la o sfidătoare speculă.

La sfârșitul unui regim de guvernare, o încercare ca aceasta a d-lui ministru Valeriu Pop, ori cât de bune ar fi intențiunile, e greu să dea rezultate. Și jidanii aceștia din carteluri, mai știu un lucru: e greu să te lupți cu interesele politicianiste. Or, se știut că fiecare cartel reprezintă un interes: fie un «mare» interes de partid, fie un «mare» interes personal al unui tot atât de «mare» politician.

De aceia, credem, că pentru reușita acțiunei pe care o urmărește decretul de reglementare a cartelurilor, mai înainte de a se începe operațiunile de revizuire a prețurilor să se înceapă cu înlăturarea acestor interese politicianiste și personale.

Și mai întâi să se înceapă cu însăși consiliul superior al cartelurilor — organul legiuit de punere în aplicare a decretului: cum poate un individ care este reprezentantul multor cartele și a multor «interese» să facă parte dintr'un consiliu a cărui menire este cu totul opusă intereselor cartelurilor?

Și apoi, înainte de revizurea prețurilor, să se înceapă revizuirea consiliilor de administrație a cartelurilor și a întreprinderilor ce compun cartelurile.

Altfel, politicienii acestor consilii vor ști să apere tot atât de bine că și până acum, intresele cartelului lui Moskovits dela Oradea a lui Traut Eugen sau al lui Izrad Alexandru.

Am vrea să se resimtă prin fapte și nu prin vorbe că avem într'adevăr o lege de reglementare a cartelurlor.

Nicolae V. Ilieșiu

Adunarea Generală a „Asociației Avocaților Creștini Români"

Eri seara, la orele 21, a avut loc în locuința maestrului Istrate Micescu din Intrarea Zalomit No. 10, ultima consfătuire a Asociației Avocaților Români Creștini din Ilofv, înaintea alegerilor celor șapte delegați ai Baroului de Ilfov în Consiliul general al Uniunii Avocaților alegere ce va avea loc Duminecă 20 Iunie a. c.

Au asistat mai multe sute de avocați Adunarea a fost prezidată de d. av. senator Emanoil Slătineanu președintele Asociației Avocaților Români Creștini (AARC).

D. D. Paraschivescu-Ciurcu, vice-președintele AARC-ului, declară că va vota întreaga listă, așa cum a fost întocmită de d-nii Istrate Micescu, și Manole Slătineanu.

D. Vasile Vlădescu, vice-președintele AARC și candidat: mulțumesc pentru cinstea ce mi-ați făcut de a-mi pune candidatura. Celor ce șovăesc le spun că dovada cea mai bună că suntem pe drumul aspirațiilor neamului nostru este sumedenia democraților cari protestează. Să rămână și cu democrația iar noi cu românizarea barourilor. Consiliul a dat dovadă unei acitivități rodnice. Iar în ceea ce mă privește pe mine, în această sală sunt mai mult tineri luptători naționaliști pe care eu i-am apărat în răstimpul dela 1922 încoace.

D. av. *C. Renea,* fost consilier al baroului: în 1935 ne-am strâns rândurile și am pornit la luptă de curățire a ogorului breslei noastre. Este nevoie de o solidaritate și mai bine cimentată. Oricari ar fi veleitățile noastre iș rezervele pe cari le mai poate avea unii din noi, trebue să le uităm și să luptăm aprig spre a se alege lista așa cum a fost alcătuită. Lupta este grea. Să facem zid în jurul maestrului nostru, Istrate-Micescu.

D. Av. *Henrieta Gavrilescu:* primul obstacol în calea românizării a fost trecut atunci când primul asalt a reușit. Nu mai este cazul să mai facem elogiul candidaților noștri, Pentru mândria baroului, pentru viitorul neamului nostru să ne străduim ca victoria să fie deplină.

D. av. Vintilă Gooroceanu, membru în comitetul A. A. R. C.: fiecare din noi este convins că numai dacă vom fi solidari vom reuși. Nu interesează cine candidează. Numai ideea ce ne însuflețește interesează. Succesul în orice caz și cu orice sacrificii trebue să fie al nostru. Duminică se dă o luptă mare.

Mișcarea noastră nu-i mișcarea baroului ci mișcarea Țării Românești. Am luat parte la 36 bătălii, am sângerat de șease ori în lupta la baionetă. Dacă va fi cazul să-mi dau viața pentru isbânda cauzei noastre sfinte sunt gata oricând să mă jertfesc. Lupt contra fratelui meu care nu-i pe linia neamului nostru.

Eu merg în ritmul vremii. Lista trebue să iasă întreagă. Toată țara așteaptă semnalul primului barou al ei. Eu mă leg pe cuvânt de onoare, că acolo unde voiu fi pus să stau de strajă, îmi voiu face datoria cu prisosință.

In acelaș sens mai vorbesc d-nii: *Victor Dimitriu* secretar general al Baroului de Ilfov; *Andronache Ion; I. Gr. Perițeanu,* președintele «Uniunii avocaților din România; Istrate Micescu maestrul; Manole Slătineanu, președintele AARC și Sever Andru ale căror discursuri, din lipsă de spațiu, ne vedem siliți să le publicăm în numărul de mâine.

SPORT

[N]oui documente sdrobitoare în contra lui Platko

Din partea d-lui avocat Al. N. Eladescu vice-preşedintele Venusului primim următoarea scrisoare:

DOMNULE DIRECTOR,

Cu onoare vă rugăm, să binevoiţi a publica, în onoratul Dvs. ziar următoarele.

Pentru a spulbera şi ultima încercare de justificare, pe care antrenorul de tristă memorie Platko, o face în chestiunea Bodola, vă relatez mai jos, sprijinit pe actele ce vă alăturez, istoricul întreg, asupra acestei chestiuni, din momentul în care ea a ajuns la cunoştinţa conducerei grupărei «Venus» şi până când ea a trecut în domeniul public.

Sâmbătă, 5 Iunie, jucătorii Bodola Iuliu şi Albu Gheorghe, s'au prezentat subsemnatului aducându-mi la cunoştinţă că Platko pretinde lui Bodola să-i plătească suma de 70.000 lei drept comision pentru aducerea acestui jucător în gruparea «Venus». Peste măsură de scandalizat, am oprit pe jucătorul Bodola de a da vreo sumă de bani şi l'am autorizat să comunice antrenorului că face acest lucru în urma hotărârii mele. Cu această ocaziune, jucătorul Bodola de faţă fiind şi Albu, mi-a adus la cunoştinţă, că Vineri 4 Iunie, gruparea C. A. O. i-a adresat lui Platko o scrisoare prin care protesta contra acestui comision, pe care numitul îl ceruse şi grupării C. A. O.

Duminică 5 Iunie, am fost invitaţi la subsemnatul, la dejun, mai mulţi jucători, printre care şi cei noui, veniţi în club.

Am plecat cu ei toţi, la ora 4 la terenul «Venus», unde se disputa matchul Juventus-Amefa.

La intrarea pe poartă, grupul în care mă aflam eu, Albu şi cu Bodola, s'a întâlnit faţă în faţă cu Platko, care tocmai desfăcea o scrisoare. Platko l-a oprit pe Bodola, pe care l-a luat de o parte şi cu care a dicutat timp de aproape o oră.

După această discuţiune, în care Platko i-a pretins din nou plata comisionului, cu toate că i s'a adus la cunoştinţă hotărârea mea, jucătorul Bodola a declarat că nu poate să plătească nimic fără hotărârea conducerei clubului

nie la Prefectura Poliţiei, unde Preşedintele nostru d. General Gabriel Marinescu nu l-a primit, recomandându-i ca şi în alte dăţi să se adreseze pentru toate chestiunile sportive subsemnatului la sediul clubului «Venus».

După ce Marţi dimineaţa am luat instrucţiunile d lui preşedinte în această chestiune, am convocat la sediu, pentru ora 7 p. m. pe Platko şi pe jucătorul Bodola. La ora 6 jum. când am ajuns la sediu, Platko mă aştepta şi după ce mi-a reclamat că jucătorul Bodola nu ascultă de dispoziţiunile sale când este convocat, mi-a arătat scrisoarea grupării C. A. O. Cetind-o, am încercat să'i arăt, conform instrucţiunilor primite, CA ASTFEL DE PURTARI REPUGNA CONDUCEREI GRUPARII VENUS şi am cerut să declare în faţa jucătorului Bodola, că nu mai are nicio pretenţiune asupra lui. După mai multe ezitări şi încercări de a mă convinge că are dreptul de a pretinde această sumă, a convenit la soluţia dată de mine, rugându-mă în acest caz să scriu personal o scrisoare către C. A. O. prin care să-l reabilitez, spunând că în intenţia lui ar fi fost ca această sumă să profite clubului Venus.

Am chemat pe jucătorul Bodola şi în faţa lui Platko i-am comunicat că nu are a plăti nimănui nici un comision şi că a fost primit în gruparea Venus fără a fi avut nevoe de alt sprijin decât acela al performanţelor sale sportive.

E de notat că toate acestea se petreceau în ziua de Marţi, 8 Iunie cor.

Cu toate promisiunilen făcute, Platko nu a încetat de a urmări cu pretenţiunile sale pe jucătorul Bodola şi în zilele următoare, fapt dovedit prin aceia că în ziua de Vineri 11 Iunie jucătorul Bodola a fost nevoit în faţa acestor insistenţe noi, să mai facă o nouă intervenţie telefonică la gruparea C. A. O., pentru lichidarea acestei chestiuni, care i'ar fi redat liniştea sufletească.

Anexez în acest scop scrisoarea adresată subsemnatului de gruparea C. A. O. în ziua de 11 Iunie, în urma intervenţiei telefonice disperate a lui Bodola, după cum se constată chiar din cuprinsul acestei scrisori, astfel că justificarea pe care acest necinstit antrenor o încearcă astăzi, nu mai poate înşela pe nimeni şi nu poate decât să-l compromită mai mult atât pe dânsul, cât şi pe aceia care îl ajută la formularea acestui fel de justificări.

Mai jos aveţi declaraţiile jucătorilor Bodola Iuliu şi Albu Gheorghe din gruparea Venus, prin care confirmă în totul faptele din prezenta scrisoare la cari ei au luat parte, pentru a nu mai rămâne nici un pic de îndoială asupra intenţiilor necinstite ale lui Platko în acest penibil incident pe care conducerea Venus-ului a încercat cât omeneşte l-a fost posibil să nu-l transforme în scandal public

Cu această ocazie, ţin să aduc mulţumirile grupării «Venus» şi ale mele, conducătorilor grupării C. A. O., d-lui Justin Filip şi Mihail Petrovici, pentru atitudinea loială şi ţinuta sportivă morală de care au dat dovadă în această afacere.

Comunicându-vă cele ce preced, vă rog Domnule Director să primiţi asigurarea perfectei mele consideraţiuni.

(ss) Av. AL. N. ELADESCU
Vice-Preşedinte al Grupării «Venus»

DECLARAŢIE

Subsemnaţii jucători ai grupării «Venus» Bucureşti, Albu Gheorghe şi Bodola Iuliu, declarăm prin prezenta, că recunoaştem în totul faptele relatate în alăturata scrisoare a d-lui preşedinte Eladescu adresată presei în chestiunea comisionului pretins lui Bodola şi grupării C. A. O., de către fostul antrenor Platko.

Totodată subsemnatul Bodola Iuliu, declar că din cauză acestui comision neplătit am avut tot timpul din partea d-lui antrenor o primire care a influenţat foarte mult asupra moralului meu în toate matchurile pe care le-am jucat în ultimul timp în Bucureşti, lucru pe care l-am spus la timpul său şi colegului Albu Gheorghe.

Subsemnatul Albu Gheorghe, confirm cele spuse de Bodola şi adaog că fostul antrenor Platko, aflând prin soţia sa dela soţia mea, că Bodola mi-a adus la cunoştinţă cererea sa de comision, a pornit contra mea ca jucător, o campanie de defăimare, tratându-mă şi în grupare în mod foarte necuviincios, fapte care m'au demoralizat complet.

Dăm această declaraţie ambii jucători, grupării «Venus», cu rugămintea de a decide.

(ss) Albu Gheorghe
(ss) Bodola Iuliu

Scrisoarea grupării C. A. O. către d. Eladescu am publicat-o ieri. Credem că cele de mai sus nu mai au nevoe de confirmare.

Doi tovarăşi

Platko şi Virgiliu Carola Erlich

Sunt sigur că nu vi se va părea curioasă imperecherea acestor două nume: Platko şi Erlich. Sună frumos împreună şi se ţin strâns unul de altul ca doi fraţi siamezi.

Pe Erlich îl cunoaşteţi destul de bine. E vechiul nostru client căruia am avut sarcina neplăcută de a-i face biografia în câteva rânduri. Băiatul Carolei şi al Bucureştilor — puiul Bucureştilor i-a zis cândva un consângean de-al lui — reuşise să-şi ţină originea ascunsă timp îndelungat, camuflându-şi iudaica sa existenţă sub oarecum arianul nume de Virgil Economu. Prin spiritul său insinuant de Judă modernă, Erlich ajunsese om mare în ţara românească: funcţionar superior la ministerul agriculturii, mare director de gazetă mică, cronicar la radio, mentor de opinie publică, ba chiar — mare ruşine! —, preşedintele asociaţiei gazetarilor creştini.

Campaniile noastre de aici şi de aiurea l-au demascat însă, şi a fost rând pe rând îndepărtat din toate funcţiile pe care le ocupase prin fraudă. Astăzi a rămas simplu cronicăraş sportiv la o foiţă de un leu, pus şi acolo sub conducerea unui flăcău care i-ar putea fi copil. (Scuză-mă, dragă Grigoriu, nu-ţi doresc asemenea tată). Şi va fi alungat şi de acolo îndată ce ministerul de interne şi autorităţile militare se vor convinge că Erlich trebue dat afară din ţară fiindcă nu este cetăţean român.

rector de gazetă sportivă, — noi am dus aici o campanie aprigă contra trădătorului de astăzi şi de atunci, excrocul de dimensiuni penitenciare, Francisc Platko.

Aduceam atunci dovezi peremptorii că Platko pusese la cale vânzarea matchului pe care Venus avea să-l susţină contra Rapidului. A fost atunci la Venus o furtună cruntă dar de scurtă durată, care s'a terminat cu nişte scuze lamentabile din partea lui Platko. Pentru toţi oamenii de bună credinţă însă, tentativa de trădare de atunci a fost evidentă.

Numai un singur om i-a sărit în ajutor lui Platko şi acesta a fost semitul incestuos Vergiliu Carola Erlich zis Economu. Pesemne sufletul impostorului a presimţit în excrocul internaţional Platko un frate bun.

Complicele excrocului de atunci şi de-acum sforăia pe trei coloane în Sportul Capitalei că un antrenor trebue lăsat să conducă cum vrea şi cum se pricepe echipa; că antrenorul este elementul principal al unei echipe etc., etc. Iar în ceeace priveşte cazul în speţă, ridica osanale lui Platko, declarând pe tablele lui Moise că excrocul este cel mai leal, priceput etc., etc., antrenor din câţi a văzut semita şi burduhănoasa sa persoană.

Era un fel de răspuns indirect — fiindcă direct n'a îndrăsnit niciodată să-mi răspundă — la campania dusă de mine în contra lui Platko.

Dar impostorul Erlich n'a scos nici un cuvânt. Intr'o chestiune care turbură atât de mult viaţa noastră sportivă, Erlich, marele mentor, nu găseşte cu cale «să-şi dea cu părerea».

Prin urmare complicitatea continuă. Natural.

Ne-am fi mirat dacă Erlich s'ar fi încercat să bâlbâe ceva. Sau, poate, nu! In definitiv Platko l-a depăşit cu mult în tristă şi penitenciară notorietate pe Erlich, care, ambiţios şi dornic de publicitate nu este exclus să pornească din invidie o campanie contra lui Platko. La vivat concurenţa! Ar fi nostim. Haide, Erlich!

VIRGIL POPESCU

Venus spre Budapesta

Aseară la ora 9,30 caravana venusistă a plecat din Gara de Nord, sub conducerea d-lui Av. Eladescu, însoţit de d-nii Maior Dumitrescu, prof. Evian şi Camil Petrescu.

Pe peron un grup numeros de prieteni i-au încurajat pe băeţi cu urările lor cele mai sincere.

Au plecat: Iordăchescu, Ghenea, Albu, Sfera, Beffa, Gain, Gorgoriu, Fieraru, Bărbulescu, Humis, Ploeşteanu, Petea, Ene, Dan, Gruin. Echipa se va forma acolo, înaintea matchului.

N. B. In vreme ce la «Gaura dulce» pe Griviţa, prietenul nostru Platko, era la a nu ştiu câta halbă de... mizerie şi ispăşia ca iscariotenul pe 30 de talanţi,

Circuitul Poloniei

Gociman, Ţapu, Mormocea şi Niculici sunt reprezentanţii României

Marţi seara comitetul tehnic al F. R. S. C. a format echipa naţională, care cuprinde următorii ciclişti: Ţapu (Metropola), Mormocea (C. C. Brăila), Gociman (Pr. Niculae) şi Niculici (Jandarmi). Ca rezerve au fost numiţi: Hapciuc şi C. Georgescu.

Dacă în privinţa primilor trei alergători suntem de părerea comisiei prezidată de d. Cornel Marinescu, în ceace priveşte pe alergătorul Niculici socotim că se face o mare greşală prin selecţionarea sa. Faptul că a reuşit să termine al 2-lea în cursa Restauraţiei nu pledează pentru întroducerea lui în echipă. Dacă a reuşit să ocupe acest loc, aceasta se datoreşte şi'n parte ghinionului protagoniştilor care au avut de luptat cu o sumedenie de pene.

Nu avem nimic cu alergătorul Niculici pe care îl socotim — după Gociman, Ţapu, Hrenciuc şi Mormocea — demn de a îmbrăca tricoul naţional. Dar, prin introducerea acestui alergător rămâne pe dinafară unul din cei mai buni ciclişti ai noştri, Dumitru Hrenciuc. Comisia tehnică motivează această alegere prin aceea că alergătorul Hrenciuc, cel care de drept trebuia să intre în lot, este suferind. Complect inexact. O julitură, oricât de gravă ar fi ea, nu durează la infinit.

Valorosul Hrenciuc — care a entuziasmat pur şi simplu în etapa II-a a cursei Restauraţiei — e aproape restabilit. Şi, până la 25 Iunie, data când se dă plecarea în circuitul Poloniei, mai avem o săptămână, suficientă pentru ca Hrenciuc să se prezinte în plenitudinea mijloacelor sale.

Către o nouă spiritualitate militară

(Continuare din pagina II-a)

aceia că specialiştii exagerează importanţa mijloacelor tehnice, ajungând până acolo încât se ţinea prea puţin seamă de forţele morale care animă pe om în luptă. S'a văzut importanţa lor în Spania. Necesitatea sacrificiului omenesc rămâne tot aşa de mare ca şi în trecut. Şi-apoi războiul acesta modern cu puzderia lui de maşini de tot felul, a pus probleme noui, delicate şi complexe de organizare şi întrebuinţare pe câmpul de luptă. Poate că spiritul omenesc în neputinţa lui organică de altfel, de a-şi da seama dela început de însemnătatea descoperirilor sale, nu le-a sesizat încă în toate amănuntele. Iată deci cum mijloacele acestea tehnice au creat — s'ar părea paradoxal! — o spiritualiate nouă, care ne face să gândim serios la o completă schimbare în felul de a gândi şi de a rezolva anumite probleme militare. Esenţialul este să prevedem evoluţia acestor mijloace, spre a nu ne găsi în pericolul de a ne adapta târziu cerinţelor acestor mijloace.

Este drept că tehnica, zeul acesta modern, merge mult mai repede decât felul nostru de a gândi şi a asimila.

Datoria conducătorilor militari şi politici, este însă să gândească serios la toate problemele puse de tehnica modernă şi să le rezolve aşa încât să înlăture erori cari ar putea fi fatale. Până una alta oamenii sunt în căutarea mijloacelor şi a ambianţei spirituale, în care va trebui să se desfăşoare războiul de mâine, război care ar putea să fie decisiv. Incheiem rândurile acestea cu avertismentul generalului austriac Ludovic Cavaler de Eimannsberger «Trăim o epocă de fier şi cine nu vrea sau nu poate să se apere, piere».

Vornicul Boldur

Examene pentru şcoalele medii C. f. r.

Condiţiunile pentru admitere

Pentru complectarea numărului de mecanici necesari Direcţiunei tracţiunei, se va ţine un nou examen cu meseriaşii din atelierele Direcţiunei A. pentru admiterea în şcolile medii de tracţiune.

Examenul va începe în ziua de 1 Septembrie a. c. şi se va ţine în localul şcolilor profesionale din Bucureşti calea Griviţei nr. 343.

Inscrierile se primesc până la data de 25 August crt. la Direcţiunea tracţiunii.

Condiţiuni pentru admitere

Candidaţii trebuie să îndeplinească următoarele condiţiuni pe lângă celelalte condiţiuni fixate în publicaţiile respective:

1. să aibă o vechime în serviciu de cel puţin 2 ani.
2. să aibă nota de calificare „foarte bine" pe ultimii 2 ani.

Limita de vârstă este de 30 ani.

Personalul exterior va înainta cererile prin Inspecţiile de mişcare. Cei din Central, prin direcţiile din cari fac parte, direct şcoalei pentru care se înscriu.

Dela Asociaţia absolvenţilor Şcoalei superioare de Exploatare C. F. R.

Comitetul Asociaţiei în şedinţa din 8 Iunie 1937 fiind informat că foarte mulţi absolvenţi ai Şcoalei superioare de exploatare C. F. R. sunt întrebuinţaţi la servicii mult inferioare pregătirii lor profesionale, a hotărât să facă demersuri la forurile competente pentru ca absolvenţii acestei şcoli să fie întrebuinţaţi în servicii pentru cari au fost pregătiţi.

Pentru a arăta cazuri concrete, roagă colegii în cauză, să comunice de urgenţă pe adresa «Asociaţiei Exploatarea» str. Cpt. Octav Cocorăscu No. 1 Bucureşti, funcţiile ce le îndeplinesc.

Reduceri pe C. F. R.

Cu ocazia Congresului Internaţional de Agricultură din Haga, direcţiunea generală c. f. r. a acordat o reducere de 50 la sută — din taxele tarifului tren de persoane — pentru membrii Comitetului Naţional Român de Agricultură, între zilele de 16—29 Iunie a. c.

Nu se admite întreruperea călătoriei.

Vizitatorii la serbările Sânzieni dela Suceava vor beneficia de o reducere de 50 la sută, în aceleaşi condiţiuni între zilele 22—24 Iunie a. c.

Plecarea se poate face dela 20—24 Iunie, iar înapoierea cel mai târziu 26 Iunie inclusiv.

Nu se admite întreruperea călătoriei.

Pentru călătoria participanţilor la cursurile dela Universitatea Populară N. Iorgaş din Vălenii de Munte se acordă o reducere de 50 la sută la ducere şi la înapoiere între 10 Iulie — 25 August a. c. inclusiv.

Aprovizionarea ceferiştilor cu lemne

Până când se fac înscrieri

Pentru aprovizionarea personalului C. F. R. cu lemne s'au stabilit următoarele norme:

Necăsătoriţi categoria 14-11 (incl.) 5000 kgr.; 10-8 (incl.) 8000 kgr.; 7-1 (incl.) 10.000 kgr.

Căsătoriţi dela categoria 14—12 inclusiv 10.000 kgr.; 11-9 incl. 12.000 kgr.; 8-1 (incl.) 15.000 kgr.

Pentru lucrătorii meseriaşi şi ajutorii de lucrători meseriaşi necăsătoriţi 5000 kgr., căsătoriţi 10.000 kgr.

Pentru lucrătorii nemeseriaşi căsătoriţi sau necăsătoriţi 5000 kgr.

In acest scop direcţia economatului va întocmi noui tablouri.

Sub nici un motiv nu se permite ca cei cari au cerut mandate de transport să renunţe la ele spre a solicita lemne în natură. Vor primi însă mandate pentru deferenţa după noile norme.

Preţul lemnelor pentru cei din capitală a fost fixat la 5.250 lei vagonul predat la domiciliu.

Pentru personalul din direcţii termenul de înscriere este 1 Iulie. Pentru cei ce se înscriu cu lemne în rate, costul se va reţine în rate egale, începând cu luna Iulie şi terminându-se cu Noembrie inclusiv.

INFORMAŢIUNI

La 11 Iulie urmează să se facă la Arad alegeri judeţene.

D. ministru Benţoiu, a vizitat eri dimineaţă împreună cu d-nii secretar general Sesciorean, prim preşedinte al Curţii de apel Stârcea, arhitect Iliescu, noul local al Curţii cu juri din str. Câmpineanu şi au hotărât noile amenajamente pentru ca în timp de trei săptămâni să se poată muta Curtea cu juri din Palatul de justiţie în localul carela va trece Curtea de apel secţia VI de curând înfiinţată.

Inaugurarea Institutului de Cercetări Agronomice din bulev. Mărăşti 61, va avea loc Sâmbătă 19 Iunie a. c., ora 10.30 în Inalta prezenţă a M. S. Regelui.

După amiază la ora 16 se va vizita expoziţia solurilor, a grâului şi porumbului, iar la ora 18 instalaţia de decuscutare a seminţelor de lucernă şi trifoi şi a câmpurilor de experienţă dela Băneasa.

Eri a avut loc la ministerul de justiţie o conferinţă a d-lui ministru Benţoiu cu d-nii secretar general Sesciorean, preşedinte Costin şi arhitectul Antonescu pentru examinarea planurilor palatului ce urmează a se construi în b-dul Take Ionescu de către ministerul de justiţie în acord cu Institutul Social Român şi care va trebui să adăpostească Institutul Social şi Consiliul Legislativ. Pe baza planurilor şi devizelor s'a căutat a se stabili partea de construcţie a ministerului de justiţie şi modalităţile de plată.

Comitetul Cercului Profesorilor Secundari din Bucureşti, invită pe toţi profesorii şi profesoarele secundare din Bucureşti la obişnuita masă colegială de sfârşit de an pentru Sâmbătă 19 Iunie a. c., orele 8.30 seara la restaurantul Grădina Botanică. Doritorii, cari doresc a participa, sunt rugaţi a se anunţa telefonic la Cerc.

Convenţiunea colectivă de muncă în agricultură, de I. M. Lazaru

D. I. M. Lazaru, doctor în ştiinţele politico-economice şi financiare, a publicat sub titlul de sus, un studiu, care dealtfel este chiar primul ce tratează convenţiunea colectivă de muncă în agricultura ţării noastre.

Raritatea lucrărilor în domeniul muncei agricole, este cauzată tocmai de redusa aplicare a convenţiei colective în agricultură; statele cari o aplică sunt puţine la număr şi cităm după studiul d-lui Lazaru: Italia, Germania, Austria, Polonia, Cehoslovacia, Suedia şi Norvegia.

In al doilea rând dificultăţile întâmpinate de convenţiunea colectivă de muncă în agricultură, ne explică raritatea acestor convenţiuni.

Aşa cum se prezintă studiul d-lui I. M. Lazaru, merită toată atenţia forurilor diriguitoare în agricultura noastră ca şi a tuturor celor ce se îngrijesc de bunul mers al ei.

M. D.

Un profesor terorizează elevii

ORADEA. — La liceul „Em. Gojdu" din Oradea, funcţionează din greşală probabil — un profesor de limba latină, care răspunde la numele de Ţăranu. Acest domn, care ar face poate cinste evului mediu în calitate de călău, aplică măsuri inchizitoriale la examenele de sfârşit de an al elevilor, închizându-i pentru examinare dela orele 8 până la 14 p. m. într'o sală a liceului, unde procedează la interogarea lor într'o manieră sui-generis.

Mai zilele trecute dintre 40 candidaţi a notat cu calificative proaste variind între notele 2—4 pe 3/4 dintre ei.

Or, ştim că există o lege care specifică în mod categoric, că dacă 50% din elevi cad la examene, vina este a profesorului, care nu şi-a făcut datoria în timpul anului.

Vrem să ştim dacă d. T. Neş, directorul liceului s'a sesizat de această situaţie gravă şi ce măsuri a luat contra acestui profesor.

Primăria Municipiului Bucureşti

ORDONANŢA

Având în vedere dispoziţiunile art. 2 şi 3, din legea pentru înfrânarea şi reprimarea speculei ilicite, publicată în Monitorul Oficial cu Nr. 59, din 17 Iunie 1923;

Având în vedere drepturile, ce ne sunt conferite de legea administrativă şi de legea pentru organizarea administraţiunei Municipiului Bucureşti;

Noi, Al. G. Donescu, Primarul General al Municipiului Bucureşti,

Aducem la cunoştinţa publică următoarele:

1. Brutarii şi fabricanţii de pâine, din întreg cuprinsul Municipiului Bucureşti, cu începere dela 14 Iunie 1937 şi până la noui dispoziţiuni, vor fabrica şi vinde pâine neagră, în următoarele condiţiuni:

Pâinea neagră se va fabrica numai de format rotund, de bună calitate, în greutate de 1 kgr., fără nici-o toleranţă, şi se va vinde, la brutării filiale şi la toate punctele de desfacere ale brutarilor, cu:

Lei 7 bucata

ceiace revine la lei 0.70 suta de grame, în loc de 0.72 cât a fost până în prezent.

2. Fabricanţii de pâine, brutarii şi orice revânzător de pâine, sunt obligaţi ca, la cererea consumatorilor, să cântărească pâinea pe care le-o vând.

In acest scop vor avea, în permanenţă, la dispoziţia publicului, cântarele şi greutăţile necesare, verificate de către Serviciul de Măsuri şi Greutăţi.

3. Pentru pâinea neagră, debitată la domiciliu sau vândută la băcănii, se poate adăoga maximum 0.50 lei la bucata de 1 kgr., această diferenţă reprezentând costul transportului.

4. Brutarii şi fabricanţii de pâine sunt obligaţi să aibe, în permanenţă, pâine neagră, până la orele 10 dimineaţa, cel puţin.

5. Pentru brutarii, cari nu vor pune la dispoziţia publicului, până la orele 10 dimineaţa, cantitatea de pâine neagră trebuincioasă şi cu preţul fixat de lei 7 bucata de 1 kgr., fixăm:

Preţul de lei 7 şi pentru pâinea albă şi franzelă, în greutate tot de un kgr.

Orice cetăţean, care nu va găsi pâine neagră, la brutărie, până la orele 10 dimineaţa, va fi în drept să pretindă pâine albă sau franzelă, iar brutarul va fi obligat a-i vinde cu preţul celei negre, adică cu lei 7 bucata de 1 kgr.

6. Pâinea de secară va fi de format lung şi se va fabrica numai din făină albă (calitatea I-a), amestecată cu făină de secară calitatea I-a), în proporţie de 70—80 la sută făină albă, iar restul secară şi chimen.

Această pâine va fi liberă în comerţ, în ceia ce priveşte greutatea şi preţul ei de vânzare.

7. Brutarii sunt obligaţi să aplice, pe fiecare pâine, eticheta respectivă, care să cuprindă: numele şi pronumele patronului, sediul brutăriei sau fabricei, felul pâinei, greutatea şi preţul ei de vânzare.

8. Regulamentul de funcţionarea brutăriilor şi simigeriilor din Bucureşti, fabricarea şi vânzarea pâinei şi a derivatelor face parte integrantă din această ordonanţă, atât cât nu este contrariu dispoziţiunilor ei.

9. Fabricanţii de pâine şi brutarii, cum şi orice revânzător de pâine, cari vor contraveni la dispoziţiunile acestei ordonanţe, se fac pasibili de penalităţile respective, prevăzute în legea pentru înfrânarea şi reprimarea speculei ilicite.

10. Constatarea abaterilor dela dispoziţiunile prezentei ordonanţe, se va face de persoanele enumerate la art. 26 din legea speculei şi de către funcţionarii comunali, delegaţi special de noi.

Primarul General al Municipiului,
AL. G. DONESCU

Director Serv. Ad-tiv
CONST. TH. DINULESCU

Nr. 18154/4255 B. Buc. 11 Iunie 1937

Luna Bucureştilor
Luna Bucureştilor
Luna Bucureştilor
Luna Bucureştilor
Două Expoziţii
Vaporaş pe lac
Oraşul Piticilor
75,50 %
REDUCERE C.F.R.
Reduceri
Teatre, Hoteluri
Restaurante
Toate magazinele

Fixarea preţurilor maximale la restaurante

Ieri după amiază s'a ţinut la ministerul de industrie şi comerţ comisiunea interministerială pentru ieftinirea articolelor de prima necesitate.

Comisiunea a luat în discuţiune problema stabilirii unor preţuri maximale la anumite feluri de alimente pentru a da putinţa salariaţilor şi persoanelor cu venituri reduse să se bucure de o hrană ieftină şi consistentă.

In acest scop comisiunea a hotărît ca toate restaurantele din Bucureşti de clasa I, II şi III să precadă în listele zilnice de consumaţie cu caractere şi culori distincte mâncărurile ce se vor servi zilnic, indicate în dreptul fiecărui fel. Iată cum au fost fixate aceste preţuri:

	I	II	III
Supa	12	6	5
Ciorbă	16	10	6
Mâncare de vacă viţel gătită cu zarzavat	20	12	8
Friptură de viţel, vacă la tavă garni	24	14	12
DESERT:			
Compot sau brânză sau iaurt	12	8	6

S'a hotărît ca ministerul de interne să facă cunoscut hotărîrile de mai sus ale comisiunei, primăriei Bucureşti, pentru a da imediat ordonanţa de fixare a preţurilor de mai sus.

S'a decis, deasemeni, ca ministerul de interne să invite şi celelalte primării din ţară să fixeze pentru restaurantele din oraşele lor precum şi în restaurantele din staţiunile balneare şi climaterice acelaş sistem de preţuri, după importanţa localităţii.

CONTENCIOSUL LEGIONAR

funcţionează zilnic între orele 9,30-11,30 şi 18,30-20,30 în strada Imprimeriei No. 3.

Toată lumea legionară precum şi prietenii găsesc aci un serviciu organizat pentru consultaţiuni, procese, notariat.

Noul restaurant legionar

Peste câteva zile se va deschide în localul fostei cantine Gutenberg din strada Imprimeriei, un mare restaurant al Cooperativei legionare.

In acest scop sala cea mare — una dintre cele mai spaţioase din Capitală — a fost special amenajată.

Cu preţurile cele mai modeste oricine va putea găsi o masă aleasă şi substanţială.

Protejarea elementului românesc

Exponenţii muncitorimei creştine se adresează d-lui profesor, Mihail Manoilescu. „Nu cerşim şi nici nu vom cuceri drepturile noastre". Le vom apăra! Dar cu fapte... iar nu vorbe

In ziarul «BUNA VESTIRE», a apărut un articol în legătură cu semnificaţia congresului «Federaţiei sindicatelor funcţionarilor particulari» arătând obiectivul acestui congres, cât şi scopul urmărit prin înmânarea unui memoriu plin de injurii la adresa instituţiilor de stat cât şi a celor muncitoreşti.

N'a trecut nici douăzeci şi patru de ore şi am primit la redacţia ziarului — scrisoarea de mai jos — adresată d-lui profesor MIHAIL MANOILESCU, prin care asociaţia «Frontului funcţionarilor particulari români», se încadrează în obiectivitatea celor scrise de noi fiind de acord cu justele aprecieri ce le-am făcut asupra conducătorilor, din fruntea acestei asociaţii profesionale sindicalizate.

Citirea acestor rânduri, ne vor da dreptate şi vor fi — credem — directive pentru toţi salariaţii creştini din câmpul muncii.

Stimate Domnule Profesor,

Am citit azi în ziarul „Buna Vestire" articolul semnat de redactorul d-vs. d. G. Justus.

Căldura cu care a îmbrăţişat problema organizaţiilor profesionale a funcţionarilor particulari creştini şi nota justă care caracterizează întreg articolul ne îndeamnă să credem că este în legătură şi cu obiectivul ziarului de sub conducerea d-vs. Protecţia muncii româneşti este o necesitate cerută nu de vremuri şi calcule politice, ci de suferinţele celor ce îşi sacrifică şi astăzi braţele cinstite în slujba întreprinderilor şi intereselor străine.

Suntem de acord cu părerea autorului acestui articol şi declarăm că singura organizaţie a „Frontului Funcţionarilor Particulari Români" *îşi va lua angajamentul să susţină proectul d-lui Valer Pop care tinde să pună în valoare elementul românesc. In acest scop, dvs. puteţi face uz de aceste rânduri care reprezintă doleanţele funcţionarilor particulari creştini:* protejarea elementului românesc, organizaţia noastră îmbrăţişând toate manifestările sincere ale conducătorilor noştri.

Ziarul „Buna Vestire" şi-a făcut un punct de onoare prin articolul scris, căci apărarea intereselor ţării contra atacurilor veneticilor străini este o datorie sfântă pentru fiecare român conştient. Să ştie — şi cei ce vin la noi — că nu ne va impresiona discursurile ocazionale, care vor servi cel mult a justifica o activitate subversivă (aşa cum bine se precizează în articolul apărut) şi în orice caz nu adevăratul motiv cu care s'au prezentat autorităţilor, înmânând acel insolent memoriu.

Vrem drepturile noastre, pe care nici nu le cerşim, şi credem că nu va fi nevoie nici să fie cucerite. Nu ne obligă nimeni şi nimic, atunci când conştiinţa noastră cere să apărăm aceste drepturi.

Şi le vom apăra! Dar cu fapte, iar nu cu vorbe.

G. CRISTESCU
ss. LAZARESCU

Este de prisos a mai face comentarii asupra acestor rânduri, căci sinceritatea lor ne scuteşte.

Totuşi, în lumina celor exprimate de exponenţii funcţionarilor creştini, vom şti să le apărăm cauza lor dreaptă.

G. J.

Fraudele dela administraţia financiară de verde

La administraţia financiară a sectorului 4 Verde, s'au descoperit — în urma cercetărilor d-lui inspector general Tăutu — fraude care se cifrează la aproa pe 16 milioane lei.

Aceste fraude sunt puse în sarcina casierului Varveri care a fost depus la Văcăreşti.

In urma anchetei deschisă de organele siguranţei Capitalei s'a stabilit că Varveri — pentru a-şi însuşi sumele forului recipise din alte chitanţiere decât cele la zi, fără a le înregistra.

In acest fel sumele erau contabilizate, numai după epuizarea recipiselor, iar acoperirea o făcea din încasările zilnice ulterioare.

Adus la prefectura poliţiei, la interogatoriul ce i s'a luat, Murelas Varvari n'a recunoscut decât suma de 9 milioane lei pe care n'o poate justifica.

Organele poliţiei fac cercetări pentru a se stabili eventualele complicităţi, cât şi destinaţia exactă, ce au luat sumele defraudate

BUCUREŞTENII,
PROVINCIALII,
STRĂINII
Se întâlnesc la

RĂCARU

Str. Vasile Boerescu 11
(vis-a-vis de ministerul Domeniilor)
Grădina en-vogue a Capitalei
TELEFON 3-79-67

Pentru convocarea unui Divan ad-hoc economic

O interesantă propunere a d-lui profesor Cesar Partheniu

In ALIANŢA ECONOMICA, vioaia tribună neocooperatistă de îndrumare economică socială, *d. profesor CESAR G. PARTHENIU formulează o interesantă şi foarte actuală propunere: aceia de a rezolva problema economică a României noi, printr'o adunare sui-generis, printr'un nou* Divan ad-hoc, *care să reunească pe toţi factorii economici determinanţi.*

D. Partheniu pleacă de la constatarea, pe care am făcut'o de sigur cu toţii, că unitatea politică românească nu va avea practiceşte nici o valoare, atâta vreme cât economiceşte noi vom fi robii şi vasalii străinilor în propria noastră ţară. Aşa dar, eforturile politice atât de fericit coordonate de către înaintaşii noştri trebuesc continuate şi încheiate de noi pe planul economic şi social. Stăpânirea noastră de drept asupra Ţării, trebue să ajungă o stăpânire de fapt, care nu se poate dobândi de cât prin afirmarea maximă a voinţii noastre şi pe acest tărâm.

Voinţa aceasta va trebui încadrată într'o formulă simplă şi concisă, care să fie înţeleasă de toată lumea, să nu poată fi răstălmăcită de duşmani iar aplicarea ei să se facă în mod unitar şi integral.

Iar această formulare d. profesor Partheniu o face în patru puncte, aşa precum urmează, d-sa făgăduindu-ne să le explice prin desvoltări argumentate.

Iată-le aşa dar:

I. «Transformarea în monopoluri de drept», create în folosul Statului (reprezentantul obştei), a monopolurilor de fapt, realizate în domeniul desfacerii produselor, de către trusturile şi cartelurile de desfacere existente.

II. «Concesionarea acestor monopoluri» unor Magazine generale cooperative, — cari restitue consumatorilor, prin cunoscuta risturnă, profitul realizat peste preţul just.

III. «Crearea unui Oficiu al preţurilor şi producţiei», în care reprezentanţii producătorilor şi ai consumatorilor, integraţi respectiv în corporaţii şi cooperative, să stabilească cu arbitrajul Statului, preţurile de cumpărare dela producători a mărfurilor, şi tarifele de desfacere a acelor mărfuri, prin Magazine generale.

IV. «Autorizarea Institutului de Finanţare Central Cooperativ de a emite bonuri de consumaţie, convertibile în mărfuri», la Magazinele Generale Cooperative.

Articolul d-lui prof. Partheniu se cuvine examinat şi meditat îndelung, de toţi aceia pe cari îi interesează problemele economice. Şi — Doamne! — pe cine oare nu interesează aceste probleme?

bgd.

Starea semănăturilor s'a îmbunătăţit mult în urma ultimelor ploi

In prima zi a acestei săptămâni au căzut ploi abundente aproape în întreaga ţară, ceeace a adus o pronunţată îmbunătăţire semănăturilor.

Ministerul agriculturii a primit eri relaţii telefonice din întreaga ţară, din care rezultă că aceste ploi au avut o înrâurire mai mult decât binefăcătoare asupra desvoltării orzului, care din cauza secetei avea să dea o recoltă deficitară.

Deasemenea, semănăturile de primăvară s'au îndreptat mult. Porumbului i-a folosit mult, deşi mai are încă nevoie de ploaie. Deasemenea fâneţele şi păşunele mai simt nevoia de ploaie.

Recoltă excelentă se anunţă în Oltenia, Banat şi Muntenia.

Situaţia grâului, care din cauza secetei începuse să se coacă forţat, s'a ameliorat mult.

Mai e nevoie de ploaie până la sfârşitul lunei pentru nutreţul de vite.

Muncile agricole şi mai cu seamă prăşitul porumbului, care se efectua în condiţiuni grele, se face, în urma ploilor căzute, cu mai multă uşurinţă şi intens.

Continuitate în programul realizărilor edilitare

Declaraţiile d-lui Al. G. Donescu

Eri după amiază d. Al. G. Donescu, primarul general al Capitalei, a făcut declaraţii presei, cu privire la programul edilitar, după care se va ghida în gospodăria Capitalei de aci înainte.

CONTINUITATE

D-sa ne-a făcut următoarele declaraţii:

După felul cum s'a construit noul consiliu general n'ar trebui să vă spun decât atât: continuăm activitatea noastră.

Programul nostru de viitor?

CONSTRUIREA HALELOR

Halele centrale dela Obor, care-şi aşteaptă de aproape un an realizarea, sunt pe primul plan al preocupărilor noastre. Proectele sunt desăvârşite. Direcţia lucrărilor noi a studiat problema sub toate aspectele. Vă închipuiţi că o operă de proporţiile şi importanţa halelor ce voim să construim şi care va condiţiona însăşi alimentarea Capitalei, trebuia alcătuită cu deosebită atenţie.

Pe acelaş plan al preocupărilor noastre sunt şi alte câteva hale de fiecare sector, pe care voim să le construim, fiind absolut necesare pentru o bună alimentare a populaţiei.

COLONIILE ŞCOLARE

Actualmente, sectoarele şi municipiul pregătesc coloniile de vară, unde în acest an voim să trimitem cât de mulţi copii săraci.

BAI POPULARE

Sectoarele vor mai construi în acest an băi publice pe cartiere. In afară de baia Bibescu-Vodă, mutată şi renovată în noul local al pompierilor dela gara de Est (halele Obor) care va fi dată folosinţei publice săptămâna viitoare, fiecare sector va ridica în această vară, câte 2 alte băi publice de sector.

REALIZARI EDILITARE

Vom continua opera de asanarea lacurilor, prin lucrările dela Fundeni şi Colentina.

Vom continua lucrările de pavaj, în special intrările în Bucureşti, prin şos. Şerban Vodă, Griviţa, Vergului.

Vom continua să dăruim Capitalei noui zone verzi. După parcul Regele Carol II, cetăţenii vor vedea la cealaltă extremitate a Bucureştilor, bariera Vergului, cum apare un nou parc imens şi frumos, ce se construeşte în prezent pe un maidan până ieri plin de infecţii şi gunoaie.

Intr'un cuvânt vom continua cu toată amploarea realizarea liniilor mari ale planului nostru.

Eu care am fost totdeauna pentru politica de continuitate fiţi siguri că în actuala mea calitate de nou primar al Bucureştilor voi urmări cu mai multă convingere această politică, — a încheiat d. Al. Donescu.

V. M.

Juriul de judecată a profesorilor universitari

Ministerul educaţiei naţionale a delegat în juriul de judecată disciplinară a profesorilor universitari pe următorii d-ni profesori, ca membri titulari şi supleanţi:

La universitatea din Bucureşti

Membri titulari: d. Bogdan Ştefan, profesor la facultatea de farmacie şi d. I. Popescu-Voineşti, profesor la facultatea de ştiinţe.

Membri supleanţi: d. D. Burileanu, profesor la facultatea de litere şi d. Anton Davidoglu, profesor la facultatea de ştiinţe.

La Universitatea din Cernăuţi

Membri titulari: d. Sbierea Radu, profesor al facultatea de litere şi d. Spulbere Constantin, profesor la facultatea de drept.

Membrii supleanţi: d. Brătescu Constantin, profesor la facultatea de ştiinţe şi d. Ieşan Alexandru, profesor la facultatea de litere.

La Universitatea din Cluj

Membri titular: d. Iuga Gheorghe profesor la facultatea de ştiinţe şi d. Marinescu Constantin profesor la facultatea de litere.

Membri supleanţi: d. Petrescu Ercea şi d. Negrea Camil, profesor la facultatea de drept.

La Universitatea din Iaşi

Membri titulari: d. Dragomirescu Petre, profesor la facultatea de drept şi d. Popovici Constantin, profesor la facultatea de ştiinţe.

Membri supleanţi: d. Minea Ilie profesor la facultatea de litere şi d. David Mihail, profesor la facultatea de ştiinţe.

Ministerul Educaţiei Naţionale să ancheteze

Ne vine din partea d-nei Zoe A. Georgescu, directoarea şcolii primare No. 47 din Capitală, o mai clară lămurire a faptelor scandaloase întâmplate în ziua de 15 Iunie în localul şcolii.

Cum noi însă, nu ştim precis de partea cui este dreptatea, cerem Ministerului Educaţiei Naţionale să ordone de urgenţă o anchetă, spre stabilirea adevărului şi pedepsirea celor vinovaţi.

Inzestrarea centrelor de motocultură

Eri după amiază s'a întrunit la ministerul de agricultură, sub preşidenţia d-lui C. Sescioreanu, comisiunea specială pentru motocultură.

S'a hotărît să se comande la uzinele «Astra» 100 butoae de metal cu o capacitate de 200—300 l. Aceste butoae vor necesita la transportul combustibilului destinat centrelor de motocultură.

Comisiunea a examinat deasemenea mai multe oferte primite pentru furnizarea unui număr de butoae de 100 l. şi pentru construirea mai multor camioane-ateliere.

Nu s'a luat însă nici o hotărîre, deoarece ofertele au fost considerate ca având un preţ neconvenabil.

Teroarea din judeţul Bacău

Cum fac alegerile liberalii. Banii lui Filderman pentru corupţie. Calomnii şi intrigi printre catolici

In judeţul Bacău, propaganda în vederea alegerilor judeţene este stingherită în mod abuziv de către reprezentanţii guvernului.

D. Cancicov, ministrul de finanţe şi şeful organizaţiei liberale locale, patronează o întinsă operă de corupţie electorală a zeci de milioane de lei pentru a cumpăra conştiinţele alegătorilor, iar primarul municipiului Bacău, Zlopescu, omul de afaceri al marelui financiar jidan Filderman, lucrează cu banii altuia, încercând astfel să falsifice voinţa corpului electoral.

Pe de altă parte, în ultimele zile prigoana împotriva fruntaşilor partidului naţional-creştin din judeţ, s'a deslănţuit cu o furie revoltătoare.

In propaganda dela sate, liberalii nu mai cunosc ce e ruşinea. In comuna Răpi, s'a ridicat, din ordinul prefectului, podul de pe apa Trotuşului, făcându-se imposibilă trecerea oamenilor la trebile şi nevoile lor.

Peste tot, oamenii sunt ameninţaţi că, în cazul când românii votează cu partidul Naţiona-Creştin, li se vor lua pământurile dela împroprietărire.

Perceptorii au primit ordin direct dela ministrul de Finanţe, să execute pe toţi cari sunt numai bănuiţi că ar face propagandă naţional-creştină; d. Cancicov a făcut răspunzători pe perceptori de rezultatul alegerilor.

Duminică 13 Iunie, la Valea-Mare, deputatul G. Urziceanu, care s'a întâlnit într'o întrunire în contradictoriu cu deputatul liberal Costinescu, în momentul când s'a urcat la tribună să vorbească, a fost oprit, de agenţii liberali, stimulaţi de jandarmi, prăbuşind tribuna.

Scandalul acesta nu se opreşte însă numai aici.

S'a mers atât de departe, încât în anumite sate — cum este Luizi-Călugăra şi Faraoni — s'a răspândit un manifest apocrif cu svastica, în care liberalii batjocoresc în numele nostru pe catolici.

Incurajaţi industria şi comerţul românesc

O STARE DE SLĂBICIUNE INGRIJORĂTOARE

QUINTONINE triumfă

„Am 31 de ani, scrie Dl. M. René PESTY, 6, rue d'Alsace-Lorraine din Garenne, şi ajunsesem într'o stare de slăbiciune în adevăr neliniştitoare. Injecţii, poţiuni, nu au folosit. Am încercat Quintonine, care cel puţin este un produs natural. Termin abea primul meu flacon şi rezultatul este cu totul deosebit".

Quintonine este un extract concentrat lichid cu bază de plante tonice aperitive şi stomachice, la cari glicero-fosfatul de calciu adaogă elementele sale reconstituante. Amestecul de Quintonine cu un litru de vin de masă dă instantaneu un litru întreg de vin fortifiant delicios, suveran în toate cazurile de slăbiciune, anemie, depresiune, lipsă de poftă de mâncare. Un păhărel înaintea fiecărei mese — şi veţi regăsi repede bucuria de a trăi.

QUINTONINE

PRODUS FRANCEZ. — LABORATOARELE HELIN

Dă înfăţişare bună

LA FARMACII ŞI DROGUERII

MOBILE Sufragerii cubiste, Studio-uri, Birouri, Dormitoare şi Garnituri tapisate de salon

LA GOGU GEORGESCU

Magazin românesc de mobile
Medaliat cu Meritul Comercial şi Industrial
Bucureşti, Str. Bărăţiei No. 55 şi B-dul Maria No. 1. — Tel. 4-75/14

VIZITAŢI Ceasornicăria Românească

ANTON PETRAŞINCU

B-dul Elisabeta 41 (vis-a-vis de Liceul Lazăr)

Fragment dintr'o scrisoare care va interesa pe mulţi

Alexandru G. funcţionar la Arad ne scrie, următoarele:

«După 18 ani de suferinţe aproape necontenite, o cură cu renumitul preparat american «GASTRO D» a avut darul să mă însănătoşească de boala mea de stomac pe care o credeam incurabilă. In urma nemâncării, ajunsesem atât de slăbit şi de anemiat, încât păream o umbră a ceeace am fost odată. In această stare fiind, am observat în ziare reclamele preparatului cu renume mondial «Gastro D.» M'am grăbit să comand acest remediu, şi m'am simţit mai bine chiar din primele zile dela luarea lui, recăpătând pofta de mâncare, forţele şi buna dispoziţie.

«Gastro D» se expediază contra ramburs de lei 135 de către farmacia «Thois» din Bucureşti, Calea Victoriei No. 124.

„Fotocopia"
MARTIN BILINSKY
MAGAZIN CREŞTIN
Developează, măreşte, reproduce. Aparate şi articole pentru Fotografi amatori.
CALEA VICTORIEI No. [illegible]
(Colţ cu Pasajul Majestic)
Telefon No. [illegible]

„Luna Bucureştilor"

Din viaţa piticilor

Printre numeroasele atracţiuni ale „Lunii Bucureştilor" din acest an, oraşul şi circul piticilor constituesc o noutate pe cât de interesantă, pe atât de distractivă.

Cei 50 de oameni sub un metru înălţime trăesc într'un oraş special construit de primărie pe malul lacului Herăstrău. Pe o suprafaţă de circa un hectar, a răsărit, ca din basme, un oraş în miniatură, care se aseamănă cu marile oraşe din ţările civilizate. In afară de cele 20 de case locuite de pitici, avem aici primăria, restaurantul, cafeneaua, prăvălii, gară, închisoare, etc., toate construite pe mărimea populaţiei ce locueşte în acest oraş.

Piticii trăesc în oraşul lor viaţa la fel cu cea din oraşele locuite de populaţia normală. Au primarul, poliţiştii şi soldaţii lor, călătoresc cu trenul liliputan, călăresc pe ponney, etc. In fiecare după amiază ei îşi fac siesta pe o terasă special amenajată, unde joacă cărţi, citesc reviste şi bârfesc.

Dar fiecare pitic este dublat de un desăvârşit artist de circ sau varieteu.

Toţi aceşti oameni mici, dar mari artişti, se produc zilnic în circul lor, unde stârnesc admiraţia miilor de vizitatori.

Piticii execută pe trapez şi bambus numere care se pot vedea numai în circurile cu renume mondial, unde se produc oameni normali. Aceleaşi minuni ei fac pe cei patru ponney dresaţi, la numere de acrobaţie, şi de dansuri acrobatice. Majoritatea numerelor cari compun programul circului de pitici nu s'au văzut încă la noi în ţară.

In prezent se fac zilnic repetiţii în vederea pregătirii unui program nou, cu care se vor produce piticii în circul lor.

Imediat după închiderea „Lunii Bucureştilor" trupa de pitici pleacă pentru o lună la Sofia, iar de acolo în America, unde are angajamente semnate.

CĂCIULATA

apă minerală radioactivă, este recomandată în tratamentul boalelor de rinichi, ficat, căi urinare, gută, artritism

Comenzi la Administraţia
Băilor CĂLIMANEŞTI-VÂLCEA

Ingrozitoarea crimă din Calea Victoriei

In urma victimei, rămâne soţia cu doi copii

Azi dimineaţă pe la ora 8 şi jumătate, s'a făptuit o crimă de o rară ferocitate în birourile soc. Wagons-Lits, din Calea Victoriei No. 39, Palatul Adriatica.

Seful serviciului de contabilitate, românul macedonean Ion Liveanu, a fost împuşcat cu şapte gloanţe de revolver, de către prietenul său, avocatul Vasile Muşi, deasemeni român din Macedonia.

*

Jean Liveanu, a venit la birou mai de vreme ca de obiceiu. Părea neliniştit. Poate presentimentul.

La ora 8 şi 15, s'a anunţat avocatul Vasile Muşi, vechi prieten şi persoană bine cunoscută în societatea bucureşteană. A fost primit cu toată dragostea. A urmat o discuţie liniştită, de câteva minute. Nimic nu prevestea începutul unei drame.

Jean Liveanu, stătea în faţa biroului, cu spatele spre Calea Victoriei. Avocatul Muşi în partea opusă.

La un moment dat, Muşi s'a ridicat în picioare, a scos revolverul — un Steyer — şi a tras 7 gloanţe. Patru din ele şi-au nimerit ţinta. Liveanu s'a răsucit ca un sfredel şi s'a prăbuşit pe podele, într'un lac de sânge.

Moartea i-a fost fulgerătoare.

Cele trei gloanţe cari nu şi-au nimerit ţinta, au trecut prin geamul din spatele biroului, pătrunzând şi prin vitrina dela magazinul «Schul».

O adevărată minune; gloanţele rătăcite, n'au întâlnit nici o persoană.

CE SPUN FUNCŢIONARII

Funcţionarii dela «Wagons-Lits» câţiva tineri români, sunt profund îndureraţi. Liveanu, era singurul funcţionar superior care dădea un sprijin puţinilor români din birourile companiei «Wagons-Lits».

In urma victimei, rămâne fără nici un sprijin, soţia şi doi copii.

Cauzele crimei, nu se cunosc.

La faţa locului au sosit d-nii chestori Stănescu şi Clonţa şi d. prim-procuror Păcuraru.

Cadavrul a fost ridicat la ora 10 şi transportat la institutul Medico-Legal.

ULTIMA ORA

Incă un joc pierdut de d. Mihalache

Doctorul Lupu arbitru în cearta din Comunitatea israelită

Evenimentele din ultimele două zile n'au avut darul de a schimba nimic din canevasul politicii interne, deşi anumite cercuri sperau o oarecare modificare de caroiaj pe harta combinaţiilor succesorale în urma unor întrevederi cari au avut loc cu mai multă sau mai puţină plăcere din partea celor în cauză.

De două zile la Bucureşti fruntaşii politici au jucat o partidă de şah fără un scop definit pentru politica internă dar despre care cei din lagărul naţional-ţărănist au lăsat să se vorbească mai mult decât buna cuviinţă ar fi îngăduit.

Nu vrem să stăruim mai mult pe această temă tocmai din cauze contrarii, deşi neînţelese poate pentru cei din lotul ţărănist.

Deci după două zile de frământări zadarnice, partidele politice s'au neutralizat ca în chimie, fără vreo putinţă de a mai influenţa hârtiile de turnesol politic. Cu alte cuvinte d. Mihalache s'a învârtit în loc. (Regretăm că nu putem spune mai mult din motive lesne de înţeles).

O NOUA INCERCARE NAŢIONAL-TARANISTA

Eşecul naţional ţărănesc înregistrat în ultimele zile, a determinat conducerea partidului să pornească la o nouă acţiune indirectă şi «demostrativă» pentru factorul constituţional, de marele curent democratic de care e cuprinsă ţara!

Astfel înainte de a pleca la Arsura, Mecca lupistă, doctorul Nicolae Lupu a lăsat în urmă-i un interview «celui mai curajos jurnal «Adevărul» prin care invită pe adevăraţii avocaţi democraţi, să lupte pentru ideile d-sale şi pentru izbânda democraţiei româneşti în alegerile cari au loc Duminică la «Uniunea generală a Avocaţilor din România».

Nu ştim dacă şi de această dată doctorul Nicolae Lupu a consultat pe şeful său suprem d. Ion Mihalache, fiindcă pe lângă acest apel către avocăţimea democrată d-sa a mai trimis cinci emisari la «Comunitatea evreiască din Bucureşti» unde au loc asemenea alegeri asigurând-o ca şi altă dată de tot sprijinul.

Cum însă tineretul evreesc din Capitală este hotărît să depună liste separate în aceste alegeri, «Comunitatea» a recurs la arbitrajul doctorului Nicolae Lupu, care a promis că va interveni cu toată autoritatea sa pentru lichidarea conflictului.

In acest scop, doctorul Nicolae Lupu a lăsat două scrisori şi un apel către

LUPU

«tineretul naţional-ţărănesc» invitându-l să reintre în ordinele comunităţii.

PANA LA 1 IULIE

Greutăţile partidului naţional ţărănesc se pare însă că abia acum încep. A trecut spre exemplu ziua de 15 Iunie, faimoasa dată pe care d. Mihalache, grăbit ca totdeauna o fixase ca terminus pentru regimul liberal. Oricum, rezistenţa partidului naţional-ţărănesc după acest eşec revine la un calcul obiectiv: unu pe doi, adică jumătate.

Ne întrebăm însă întrucât şi în politică se aplică aceiaşi lege universală a lui Lavoisier, în folosul cui se distribue această forţă?

Desigur că partidele de opoziţie câştigă din aceasta, proporţional cu forţa existentă şi cu «forma» electorală în care se găsesc.

Deaceia d. Vaida rămâne în fruntea clasamentului şi la «retour»-ul d-sale la Bucureşti, cu toate furibundele încercări ale d-lui Mihalache de a răsturna «Derby-ul».

In rezumat, partidul naţional-ţărănesc şi-a jucat de două zile, ultima carte şi a pierdut, în timp ce d. Vaida a câştigat «pe nevăzute».

STILEX

Vizita d-lui Milan Hodza la Bucureşti

Comunicat

Asupra discuţiunilor de mai sus s'a dat eri următorul comunicat:

Primirea călduroasă şi spontană pe care poporul român a făcut-o d-lui Milan Hodza, preşedintele de consiliu al Cehoslovaciei a dovedit până la ce punct alianţa Cehoslovaciei cu România corespunde sentimentelor intime ale celor două naţiuni.

Convorbirile d-lui Hodza cu oamenii de Stat români au decurs sub semnul acestor sentimente de adâncă stimă şi prietenie şi au îngăduit să se constate o armonie complectă cu privire la diferitele chestiuni de ordin politic şi economic care au fost abordate.

Şefii de guvern ai celor două State amice şi aliate s'au felicitat de rezultatele fericite ale colaborării politice între Cehoslovacia şi România care devine din zi în zi mai complectă şi care se desfăşoară în cadrul Micei Inţelegeri.

Convorbirile între cei doi preşedinţi de Consiliu au purtat de asemenea asupra relaţiilor economice dintre Cehoslovacia şi România. Cu acest prilej importante chestiuni de ordin economic şi financiar cari interesează cele două State au fost rezolvite. Cei doi şefi de guvern au confirmat de asemenea acordul lor comun cu privire la necesitatea de a desvolta volumul schimburilor comerciale între cele trei State ale Micei Inţelegeri şi de a strânge şi mai mult legăturile economice care le unesc.

In ce priveşte livrările de material de război comandat de către România în Cehoslovacia, d-nii Hodza şi Tătărăscu au fost fericiţi de a constata că aceste livrări se efectuează după un ritm accelerat şi că aranjamentele privitoare la finanţarea lor funcţionează spre complecta satisfacţie a celor două părţi.

După ce au examinat situaţia generală din punct de vedere politic, d-nii Hodza şi Tătărăscu au reluat convorbirile lor dela Praga cu privire la acţiunea de urmat pentru a realiza colaborarea atât de necesară între Statele Bazinului Dunărean şi au avizat la mijloacele practice care trebue să ducă la acest rezultat.

In cursul schimburilor lor de vederi cei doi şefi de guvern au reafirmat profundul lor ataşament la Pactul Societăţii Naţiunilor ale cărui principii formează baza colaborării lor mutuale cum şi a relaţiunilor lor cu celelalte State. In ce priveşte o eventuală reformă a Pactului Societăţii Naţiunilor, nu vor accepta nici o modificare tinzând să slăbească Pactul, ci numai pe acelea care ar fi susceptibile să-l întărească.

In ce priveşte chestiunile de ordin politic şi economic care au fost discutate şi care privesc Mica Inţelegere în întregul ei, cei doi preşedinţi consideră cu satisfacţie prilejul ce le este dat de a întâlni pe Excelenţa Sa preşedintele Stoyadinovici şi de a relua cu Domnia Sa stadiul acestor chestiuni.

ECOURI ŞI POLEMICI

Astăseară are loc la «Continental» o masă politică a cărei semnificaţie este de-a demonstra public că nu există nici o încordare între d-nii mareşal Averescu şi Gh. Brătianu şi că acordul existent între cei doi şefi nu va suferi cu nimic.

La această masă vor lua parte: d. mareşal Averescu, d-na şi d. Gh. Brătianu, d-na şi d. P. P. Negulescu, d-na şi d. Petre Papacostea, d. general Văleanu, d-na şi d. Gr. Cră-niceanu, d. prof. Alex. Oteteleşanu, d-na şi d. Grigore Trancu-Iaşi, d-na şi d. prof. Anibal Teodorescu, d. prof. dr. C. Daniel, etc.

Indată după masă, d. mareşal Averescu, însoţit de d. Petre Papacostea, va pleca direct dela «Continental» la Sinaia, urmând ca mâine, Vineri, să fie primit în audienţă de M. S. Regina Maria.

D. Gh. Tătărăscu, preşedintele consiliului de miniştri, a avut eri dimineaţă o consfătuire cu d. Ion Inculeţ vice-preşedintele consiliului.

Vineri, d. Valer Pop, ministrul industriei şi comerţului va pleca pentru patru zile la Eforie.

Eri la ora 12 dimineaţa a avut loc o consfătuire a tuturor primarilor de sectoare, sub preşidenţia d-lui Al. G. Donescu primarul general al municipiului.

D. Al. Vaida-Voevod a fost primit eri dimineaţă de d. Milan Hodza, preşedintele guvernului cehoslovac.

Cei doi bărbaţi politici au discutat asupra tuturor problemelor politice la ordinea zilei, ce privesc cele două ţări: România şi Cehoslovacia.

Despre cele discutate a fost pus în curent şi d. Victor Antonescu, ministrul afacerilor străine.

Eri după amiază, s'a ţinut la ministerul de finanţe, în continuare, şedinţa comisiei de numiri şi înaintări de pe lângă ministerul de finanţe.

Lucrările au fost amânate pe astăzi din lipsă de timp.

Colonia Bulgară a sărbătorit azi naşterea principelui moştenitor.

La paraclisul din Calea Călăraşi, No. 16, s'a oficiat un Tedeum în sănătatea familiei regale.

„REACŢIUNEA" No. 100, a apărut complect reorganizată, cu o bogată documentaţie, asupra crimelor Bolşevismului, în Rusia şi Spania.

Acest număr al gazetei tratează de asemeni în mod amplu, cauzele şi remediile scumpirii traiului.

De vânzare la toate chioşcurile din Capitală.

La sediul legionar, din str. Imprimeriei No. 3, casele d-lui g-ral Cantacuzino-Grănicerul, între orele 7½—9 va avea loc o recepţie pentru cinstirea corpului inginerilor români. Sunt invitaţi a lua parte toţi inginerii şi prietenii lor.

Mâine, Vineri, 18 crt., ora 6 d. a. Frăţia Misionară «Patriarhul Miron», va lua parte la rugăciunea comună a privigherii în biserica Sf. Dumitru din str. Carol.

Ieri, 16 Iunie c. ora 18½ la sediul Asoc. Surorilor de caritate, str. Dr. Felix 78, în prezenţa unui mare număr de membre, părintele *Fusu* dela biserica Răsvan, a oficiat o slujbă pentru grabnica însănătoşire a *M. S. Regina Maria.*

In cuvântările ce s'au ţinut de către d-na *Camelia Achimescu*, preşed. asociaţiei, d. *Marius Demetrescu*, preşed. asoc. «Bărbăţie şi Credinţă», d. *Sava*, păr. *Fusu*, s'au evocat duioase şi eroice amintiri din timpul răsboiului şi s'a discutat modalitatea care ar putea îndruma toate asociaţiile foştilor luptători la o grabnică construire a «Bisericii Biruinţei Neamului» dela Mărăşeşti, fără însă a se putea ajunge la hotărîri energice, active, care să se preschimbe în idei-forţă creatoare.

187 funcţionari arestaţi la Moscova, 74 de execuţii

TALLIN 17. — In cursul acestei săptămâni au fost arestaţi la Moscova 187 funcţionari. Peste o sută erau ingineri din uzinele de armament. Ei sunt acuzaţi de trădarea unor tipuri noui de tunuri şi tancuri.

Au fost condamnaţi la moarte şi executaţi imediat.

Evreul Szezerbowski asasinul dela Brzesc a fost condamnat la moarte

VARŞOVIA, 16 (Rador). — Agenţia «Pat» anunţă:

Evreul Szezerbowski, vânzător într'o măcelărie din orăşelul Brzesc, care a ucis acum câtva timp pe un poliţist, care venise să confiste o cantitate de carne tăiată fără respectarea regulamentelor, a fost condamnat la moarte prin spânzurătoare.

Conflict franco-englez la Geneva

GENEVA 17 (Rador). — Un uşor incident s'a produs ieri după amiază în comitetul textilelor dela conferinţa internaţională a muncii între d. Scholes, delegatul patronatului britanic şi d. Charles Picquenard, delegatul guvernamental francez.

Delegatul englez a luat atitudine contra aplicării legii de 40 ore şi a întrebat dacă în Franţa există o stare de linişte de aşa natură încât Marea Britanie să poată fi îndemnată să urmeze exemplul Franţei în materie de 40 ore de muncă pe săptămână.

Evenimentele din Rusia pot avea urmări în Europa

Ce se discută la Roma. Rebeliune în armata roşie.

Au fost arestaţi conducătorii comitetului central executiv bolşevic. Sinuciderea preşedintelui republicei rusei albe. Traficul la graniţa polono-sovietică suspendat

PARIS, 16 (Ager). — «Le Temps» publică astăzi următoarea corespondenţă din Roma:

Evenimentele din Rusia sunt urmărite la Roma cu cea mai vie atenţie. Cercurile politice italiene cred că aceste evenimente sunt extrem de importante. Se crede chiar că ceiace se petrece astăzi la Moscova ar putea avea repercusiuni în Europa întreagă dela Urali până la Lisabona.

RASCOALA IN ARMATA ROŞIE

LONDRA 16 (Radiopress). — Ziarul „Daily Express" anunţă că în Ucraina au început rebeliuni în unităţile armatei roşii, îndreptate contra lui Stalin, care după svonurile răspândite e pe cale de rătăcire mintală în urma maniei persecuţiei. Cu toate severităţile cenzurei s'a aflat că în oraşul ucrainian Priluki s'a răsvrătit întreaga garnizoană compusă din 3000 soldaţi.

In regiunea Petropavlovsk s'au răsvrătit nu numai garnizoanele încazarmate acolo dar şi ţărănimea din colhozuri, care cere demiterea lui Stalin.

La Moscova şi la Leningrad situaţia este foarte încordată. Dacă până acum n'a izbucnit o mişcare revoluţionară contra lui Stalin, faptul acesta se explică prin lipsa unităţilor din garnizoană, cari înainte de procesul celor 8 generali au fost trimise din Moscova şi din Leningrad, în lagăre de vară.

Tragedia finală a Rusiei Sovietice, — după telegrama corespondentului ziarului „Daily Express", — începe abia acum.

LONDRA 16 (Radiopress). — Corespondentul ziarului „Daily Express" telegrafiază că în întreaga Rusie Sovietică au fost arestaţi dela 12 ... ale — ziua procesului lui Tuchacevski, — şi până azi 1680 ofiţeri de diferite grade, — învinuiţi că ar fi luat parte la complotul organizat contra lui Stalin de către Tuchacevski şi ceilalţi generali din banda lui.

Arestările acestea cu totul nejustificate, au produs o impresie dureroasă în sânul corpului ofiţeresc.

Noi arestări senzaţionale

MOSCOVA 16 (Rador). — Agenţia Reuter află din Minsk că printre înaltele personalităţi ale Rusiei Albe se efectuează o «curăţire» draconică.

Aceste operaţii au fost desvăluite azi în conferinţa partidului comunist din Rusia Albă, ţinută la Minsk.

Fostul prim ministru Goloded, foştii comisari la agricultură şi educaţie precum şi mai mulţi membrii ai comitetului central al partidului comunist au fost arestaţi.

In conferinţa dela Minsk s'a afirmat că ar exista o organizaţie secretă trotzkistă de spionaj şi sabotaj, cuprinzând cel puţin 45 de «duşmani ai poporului». Aceştia ar fi pregătit între altele distrugerea recoltelor şi a vitelor de muncă şi de alimentare.

PREŞEDINTELE RUSIEI ALBE S'A SINUCIS

LONDRA, 16 (Rador). — Agenţia Reuter anunţă din Moscova că Cervia-

STALIN

koff, preşedintele republicei sovietice a Rusiei Albe, s'a sinucis.

A FOST SUSPENDAT TRAFICUL LA GRANIŢA POLONIEI

VARŞOVIA, 16 (Rador). — Traficul la graniţa polono-sovietică a fost suspendat începând de eri dimineaţă. In staţiunea de graniţă Stolpce, n'a sosit nici un ziar din Uniunea sovietică.

Această suspendare e pusă în legătură cu evenimentele interne din Rusia.

NU SE MAI ADMIT CĂLĂTORII PRIN SIBERIA PENTRU EUROPA

LONDRA, 16 (Radio-Central). — «Daily Telegraph» anunţă din Peking că tuturor călătorilor cari vor să vină în Europa trecând prin Siberia, li s'a interzis călătoria cu trenul transsiberian, cu toate că îşi cumpăraseră bilete.

La porţile oraşului Bilbao

Bandele bolşevice jefuesc şi terorizează oraşul în ajunul căderii sale. Asasinate în masă, incident grav la Rochelle. 10.000 prizonieri noi

VITORIA, 16. (Rador). — Agenţia Havas anunţă:

Bombele aruncate de avioanele naţionaliste au făcut inutilizabil vaporul de transbordare pe care-l utilizau bascii la Arenas pentru retragerea lor.

Acum bascii nu mai dispun pentru retragere decât de un singur pod peste râu, la Deserilo.

Circulă svonul că înşişi ei ar fi aruncat în aer acest pod. Ştirea aceasta nu a putut fi încă confirmată.

Se anunţă că extremiştii au început în cursul nopţii trecute jefuirea oraşului Bilbao. Ei duc în camioane spre Santander toate obiectele de valoare pe care le găsesc.

O coloană naţionalistă venind din spre muntele Santa Marina a cucerit azi dimineaţă uzina de pneumatice Surestone.

*

SAN SEBASTIAN, 16 (Rador). — Agenţia D. N. B. transmite:

Naţionaliştii îşi continuă înaintarea spre Bilbao.

Au fost ocupate satele Basauri şi Bedia.

BARBARIA TRUPELOR COMUNISTE

SALAMANCA, 16 (Rador).—Cartierul general al armatelor naţionaliste publică o notă prin care se răspunde la mesagiul adresat de guvernul basc şi în care acesta aduce acuzaţii trupelor naţionaliste şi elementelor străine din rândul acestora că distrug oraşele şi satele basce şi exterminează pe locuitori.

In notă, se mai afirmă că există nenumărate dovezi despre vandalismele săvârşite de unităţile basce şi de străinii din rândurile lor, cari au distrus numeroase ferme, sate, clădiri publice, case, poduri, şosele şi căi ferate.

GENERALUL FRANCO

Nota reaminteşte distrugerile comise de guvernamentali la Irun, Guernica, Amorebieta, Munguia şi alte localităţi, distrugeri care dovedesc barbaria conducătorilor trupelor basce guvernamentale.

Peste 10.000 noi prizonieri

VITORIA 16 (Rador). — Corespondentul Agenţiei «Havas» transmite:

Numărul prizonierilor făcuţi de naţionalişti în ultimele zile în sectoarele Derio, San Domingo şi San Roque trece de 4000 şi continuă a creşte.

Dela străpungerea centurii de fier din jurul oraşului Bilbao, naţionaliştii au făcut peste 10000 de prizonieri. Materialul de războı şi muniţiile capturate sunt în cantităţi imense.

UN VAS COMUNIST CAPTURAT

SAN SEBASTIAN, 16 (Rador).— Agenţia D. N. B. transmite:

Azi a intrat în port un vas cisternă capturat de naţionalişti în largul mării.

Pe bordul vasului se aflau 600 de femei, copii şi invalizi din Bilbao trimişi în străinătate de guvernamentalii basci.

Refugiaţii consideră capturarea vaporului ca o eliberare pentru ei şi îşi exprimă entuziasmul faţă de generalul Franco şi Spania naţionalistă.

COMUNICATUL OFICIAL NAŢIONALIST

SALAMANCA, 17 (Rador). — Agenţia «Havas» transmite:

Comunicatul oficial al marelui cartier general naţionalist arată că pe frontul Biscaia înaintarea trupelor generalului Franco continuă. A fost ocupată cota 523, la sud-est de Mendoya, şi localităţile Seata, Stranda şi San Roque, la sud-vest de Bilbao. Deasemeni au mai fost ocupate localităţile Sarratamo, Arrigoriaga, Malmeoin şi Larreta. Formaţiile «săgeţilor negre» au ocupat Algorta, Lejona şi Lujua.

Inamicul a incendiat, apoi a părăsit satul Castillo.

In sectorul Plencia, orice rezistenţă a inamicului a fost materialmente zdrobită. Numai o singură coloană naţionalistă a făcut 600 prizonieri. Pierderile inamicului sunt enorme, iar materialul capturat este considerabil. Seara, naţionaliştii au ocupat şi poziţiile inamice dela Picotan şi Lacorva.

Pe frontul Aragon, inamicul a deslănţuit în sectorul Huesca un violent atac, sprijinit de tancuri şi avioane, dar a fost respins cu pierderi enorme, lăsând şi două tancuri în mâinile naţionaliştilor. Un alt atac inamic în sectorul Chinillas a fost deasemeni respins.

Pe fronturile Madrid, Avila şi Soria nu este nimic de semnalat.

Comuniştii germani... agenţi „hitlerişti"!?

Comuniştii americani expulzaţi

VARŞOVIA, 17. — Şeful refugiaţilor comunişti germani din Rusia, Haiman, împreună cu 22 compatrioţi vor apare Luni în faţa tribunalului suprem din Moscova spre a răspunde pentru vina de a fi făcut spionaj în favoarea regimului naţional-socialist.

Impreună cu comuniştii germani a mai fost arestat şi comunistul austriac Frantz Samberg.

Comuniştii americani au fost expulzaţi eri seară prin Siberia via Vladivostoc.

Senzaţionala atitudine politică a Elveţiei

In contra relaţiilor cu Sovietele. Pentru aducerea înapoi la Soc. Naţiunilor a statelor ce au părăsit-o

BERNA, 16 (Rador). — D. Motta a făcut în faţa consiliului federal o expunere asupra politicii externe a Elveţiei.

După ce a vorbit despre recunoaşterea de jure a imperiului italian, d-sa a declarat, în legătură cu Rusia:

Atât timp cât Uniunea Sovietică şi Internaţionala III-a vor constitui un singur organism care urmăreşte scopuri revoluţionare pe terenul mondial, consiliul federal nu va întreţine cu Rusia relaţii diplomatice.

Această atitudine este înţeleasă de poporul elveţian, cum o arată recentele evenimente din cantoane.

D. Motta a încheiat, arătând că interesul Elveţiei este de a readuce la Societatea Naţiunilor ţările care s'au îndepărtat, deoarece nu trebue ca instituţiunea din Geneva să aibă caracterul unui bloc de puteri despărţit de un alt bloc de puteri printr'o anumită ideologie politică.

TIPARUL INSTITUTULUI DE ARTE GRAFICE «EMINESCU», STR. ING. ANGHEL SALIGNY No. 2. TELEFON 3.26.68

Redactor responsabil: V. OLANIUC STERE